Fioorar

Misseraskipta Predikaner,

Samanteknar þeim til Brwkunar, er sina Gudrækne ydka vilia i Heima-Hwsum, a þeim Dogum þar eru til-giordar,

af Sr.

Gudmunde Högnasyne

Sooknar-Preste ad

Westmannaeyum.

Seliast Innbundnar, 5. Fiskum.

Hrappsey, 1783.

Prentadar i þvi konunglega privilegerada Bókþrykkerie,

Af Gudmunde Jons Syne.

Gen. 8. v. 22.

So lenge ſem Jörden varer, ſkal Sád og Korn-Skera, Froſt og Hi-te, Sumar og Vetur, Dagur og Noott ecke ꝥverra.

Liwfe Lesare!

essar fioorar Misseraskipta Predikan-er, eru (sem lesast mega i Heima Hwsum), til gudrækelegrar Upp-

 bygg-

byggingar, af þeim þad gyrnast kunna, jafnvel þo afteked sie openberlega Guds Þioonustugiørd ad hallda i Kyrkiunum, a þeim Døgum þær eru tilgiørdar, hvad ecke alls fyrer laungu var i morgum Støðum brwkannlegt a Islande.

G. H.

Bæn epter Predikun.

Sem lesast maa bæde aa Sunnu- og Bæna-Dogum.

Giørd af Profastenum Sal.

Sr. Þ. Þ. S.

Almaattuge eilijfe Gud, allra kiærafte Hiartans Fader! Þu sem hefur Himeneun stadfest, og Jørdena grunndvallad fyrer þijna guddoomlegu Speke, med hvorre þu stioornar og stijrer, verndar og vidhelldur giørvøllu Rijke Naatturunnar, ælijtande øll þijn Handaverk i Naad og Myskun. Vier þijn faatæk Børn, lijtelaatlega framfallenn aa vorar Asioonur fyrer þitt Tignar-Vellde, segium þier af innsta Hiartans Grunne, Heidur, Lof og Þackargiørd, fyrer allar þær Daadsemder, sem þu hefur oss audsynt, i fraa eilijfre Tijd, og inn til þessarar Stundar. Vier þøckum þier, Fader himneskur, fyrer þad: Þu hefur oss wtvaled i JEsu Christo þijnum eingetna Syne, ædur Heimurenn var grunndvalladur, skapad oss epter þiñe Mynd, gefid oss follnum Fyrerheit Hiaalpræde sins, sendt þinn Son i Hei-

menn, oss til Forlijkunar, kallad vora Fedur wr Myrkrunum til Liooſſens, plantad þinn Vijngard i voru Lande, uṁmwrad vort Frelſe med Frid og Riettendum, myndad oss i Moodur-Lijfe dœdſamlega, lœted oss þadann med Lijfe og rettre Skopun wtleidaſt, ſett oss Vardhalld H. Engla, fooſtrad vora Lijkame, forſorgad Sœlernar, gefid oss Raad og Skilning, opennberad oss Lijſſins Veg, og lœted oss ecke i Syndunum deya; Helldur jafnann yfir oss hallded eilijfre Sannleiks Tryggad og Oþreyttre Poleṁœde, i Giof himneſkrar Nœdar, og daglegre Kvittun Syndanna. Vier þockum þier, œſtwdlegaſte HErra JEſu! Chriſte, fyrer þad: Þu Manndoomenn œ þig tookſt, helgader vorar nœtturlegar Athafner, fullnœgder Fodurſins Rettlœte, og frelſader þad ſem tapad var; Fyrer þad: Þu afmœder Syndena, deydder Dauðann, ſigrader Diofulenn, apturlukter Helvijte, uppvakter ſiœlfann þig, auglyſter þijna Dyrd, opnader Himnarijke, og wtſender H. Anda. Vier þockum þier fyrer nœduga Vernd og Stiornan chriſtelegrar Kyrkiu, fyrer þitt H. Ord og hœverdug Sacramenta; Fyrer þijna Medalgaungu og Arnadar Ord i Fodurſins Skaute, ſem er annar Partur þijns Kennemannlega Embœttes, og Innſigle alls þeſs Hiœlprœdes, ſem oss er gefid i Krapte þinnar Forþenuſtu. Vier þockum þier, himneſke Gud og heilage Sannleiks Ande, fyrer

allar

allar Þijnar Afstgiafir, einkum og sierdeiles fyrer þad, ad þu hefur oss kallad undann Myrkranna Valldе i Guds Sonar Rijke, og endurgieted vora syndumspillta Natturu, gefid oss Trwna og Uppliising Skilningsins, so vier þeckia mættum Gud vorn Skapara, JEsum Christum vorn Lausnara, og þig vorn Helgara, wt af yckar opēinberudum Dadsemdum og Eigennlegleikum; Beded fyrer oss med Oumrædelegum Andvorpunum i Hiartanu, og gefid oss þann Vitnesburd i Himnenum, ad vier sieum Guds Born og Erfingiar eilijfs Lijfs; Kennt oss ad þeckia Syndena og rada Boot a henne, einnenn Vilia Guds um vora Helgun, med Fyrerheitum himneskra Giæda, og Hootunum eilijfra Kvala, so vier litum a Launen. Aller þockum vier þier, þu heilaga Guddoomsens Þrenning, þinn Oumrædelegann Kiærleika, Goodgyrne, Trwfeste, Þolenmæde, Rettvijse, Myskun, Orlæte, Hoogværd, Umonnun, Frid, Nad og Vægdarseme; Ja, allt hvad af allshattudum Giædum þijns Algiorlegleika hefur til vor syndugra Manna framflooted, þockum vier þier, lifande Gud, af ollum Kroptum Lijfs og Salar; Og so sem þu hefur allann þig oss gefid til hærsta Hialpræpdes hier i Nadenne, so grat-bænum vier þig fyrer JEsu dijra Blood, ad aller Kraptar vors innra Manns, mættu daglega styrkiast til þinnar Lofgiordar og Þacklætes, so allt hvad i oss er, þad hroosi þinne Guddooms

Giædsku, so lenge Lijfid vinnst, og eingeñ Hlutur sære oss skiled vid þinn Kiærleika, hvorke i Tijma nie Eilijfd.

Framar bidium vier þig, rettlæte Fridarens Gud: Hafdu vakande Forsioonar Auga yfir allre þinne Christne, læt hana bloomgast sem Palma-Vid œ Vatna-Bockum, vidur þann Kvistenn Zemach, under hvorium eilijflega græṛ, og Uñum uppreña til Himnarijkes, medal þiña Myskunar Handa, geym hana vid ollu Faare fiær lægu og nalægu, einkum Diofulsins Ofrijke og Armæsum vondra Manna; Læt hana jafnann styrkiast i þijnum Krapte fyrer Orded og Sacramenten, ad hun framkomen sem Morgun-Stiarna, fogur sem Twngl, ωtvalen sem Sool, og Ognarleg sem Briooost-Fylkingar, gegnumþreyngest Myrkranna Volld og Mootlætingar þessara Tijma, framm ad Takmorkum þeirra himnesku Hædanna.

Vertu, O Gud! eitt oruggt Traust og Athvarf allra Christnennar Fedra og Forstioora: Audsyn þitt Hiælpræde vorum Allranádugasta Arfa Herra og Konge, Kong *N. N.* Hañs Hábornu Drottningu, vorum Náduga Arfa Printz, og ollu þvi Konunglega Húse: Vertu Raad med Konungsins Ráde i allre Stioorn, Vernd og Vidhallde Christnennar, prijd Hañs Hiarta rettum Kongs Edla Dygdum, sem er: Fridur,

Fridur, Sannleike, Rettvijſe, Hoogværd, Myſkun og Gudrækne; Gef Honum længa Farſæld med laungum Lijfdøgum, Hanns Rijkinm Frid og Bleſſan, Hanns Þegnum og Underſatum Vitſku, Mæatt og Vilia, til ad framfylgia allre tilbærelegre Skylldu vid þig og ſiælfann hann; Tviſtradu Makt Hanns Ovina, og gior þær til Skammar, ſem rænglega ſetia ſig upp æ moote Honum; Læt Hann ſo bera þær jardneſku Koronu hier i Tijmanum, ad æ Honum ſijdar ſkarta mege Rettlæteſins og Dyrdarennar Korona eilijflega i Himnarijke.

Tak ad þier i Næd og Myſkun, allar Chriſtenndoomſens Høfudſtietter. Gef ollum Ordſens Kennurum þinn H. Sannleiks Anda, ſæ ed Heimenn ſannfære um Syndena, Rettlæted og Doomenn, helge, hreinſe og upplyſe Hiortu þeirra Tilheyrenda, i allre ſæluhiælplegre Þeckingu: Gior þær vollduga Veide-Menn fyrer þier, DRottenn, og veit þeim Næd og Styrk i ollu Verke þeirra Kallanar, ad þeir ſieu kroptuger og ærvakrer i Bænenne, koſtgiæfner i Uppfrædingunne, ſtøduger og velmenter i Sannleikanum, heilræder, kiærleiks-fuller og hoogværer i Aminningunne, roggſamer i Vandlætingunne, og rædvander i Hegdanenne, ſo þeir hafi Samvitſkunnar oruggt Frelſe til ad ſtraffa, ſannfæra og æminna; Gior þeim allann Kroſs liettbærann, ſaker þinnar Dyrdar, i Tijmanum, og

lꝏt þꝏ ſkijna ſem Sool um̃ Alldur og Æfi medal ſinnar Hiardar i Himnenum.

O Drottenn, þu ſem tilſkickad heſur veralldlega Valldſtioorn, og Doomara ſett medal þijns Folks! Lꝏttu þꝏ ſomu rettelega bera þad Sverd, ſem þu hefur þeim i Hendur fenged, Froomum til Forſvars, enn Vondum til Hegningar: Gef þeim bæde Vilia og Mꝏtt ad grannſkoda Mꝏleſnen, og grunda vel Doomana, ſo þeir giore þad eitt ſem þier er þægelegt, þeim forſvaranlegt, og Landenu nytſamlegt; Vareſt Agyrne, Hofmood, Ofrijke, Fiandſkap, Trwgyrne, Prꝏttan, Ohoof og allt Manngreinar Alit; Enn ſieu Rꝏdholler, Rettdæmer, Drugger, Trwfaſter, Sꝏttgiarner og Samvitſku-gooder, virdande Rettenn, vel ſkiliande Logmꝏled, verande Forſvar Eckiunnar, hinns Underþryckta og Munadarleyſingians, ſo Rettlæteſins og Myſkunarennar Avoxtur verde þeim eilijflega i Fride ſꝏdur.

Virdſtu, O Gud! Nꝏdarſamlega ſꝏlijta Hwſsſtioornar Stiettena, og alla þꝏ þar inne lifa og underbwa. Gef ollum Forelldrum og Hwſsbændum bodennar Skyldu ad giæta vid Born ſijn og Vinnuhiw, i tilbærelegre Elſku, ærlegre Forſorgun, verdugum Verkalaunum, Prwdlynde, Hoogværd og Laſtvorum Lifnade, Ogun og Uppfræde gudlegra Dygda og Manns-koſta

kosta; Þar æ moot Bornum og Undergefnum, ad þau syne Forelldrum og Hwisbændum audmiwka Hlydne, Virding, Velunnan, Packlæte, Vinnudygd og Umburdarlynde, allt i sonnum Guds Otta, og siifelldre Tilhugsan Verdlaunanna æ Uppskieru Tijmanum. Gud! þu sem ert Hioonabandsens Hofundur og sæþad blessar, trwlofadu sialfum þier i Himnenum, alla þæ sem hier æ Jordu Tryggder teingia til H. Hwskapar medal þinnar Christne: Gef ad þeir pryde sinn Rædahag med Framsyne, Hreinlijfe, Bæn og ærlegre Fyrertekt i Uppbyrianenne, Eindrægne, Frid og Astrijke i Sambwdenne, Polgiæde, Stilling og Hughreyste i Skilnadenum, med oruggu Trwnadar-Trauste gesens Fyrerheites þinnar Umhyggiu.

O DRottenn! Hafdu næduga Forsioon yfir allra þeirra Lijfs-Hogum, sem fædast innann Christneñar Takmarka, og rædstafadu einum og sierhvorium i þad Stand honum er hæfileagast. Lættu Lijfsins inngefna Krapta i H. Skijrn, daglega þroast hiæ þeim Ungu, til Næms og Ydkunar andlegra Dyggda, og allrar Sidprijde: Settu þæ Olldrudu hinum til goodrar Fyrermyndar i Gudræknenne, i Stoduglyndenu og Vareygdarsemenne: Kenn þeim Rijku riettā Brwkun Audæfanna, og hneig þeirra Hiortu til Lofgiordar og Packlætes vid sialfann þig, enn Myskunar og Orlætes vid

Naungann: Þeim Fatæku gef Þu ad Þeir sieu froomlynder, fridgiarner og Þolennmooder, leitande sinnar Næringar med ærlegum Atburdum, utann Kijfs, Orooa og Moglunar. Veit ollum sameigennlega, ad sierhvor vakte sijna Kallan, og vande sitt Raad i Guds Otta og goodum Lifnade. Lat vor Hiortu innbyrdes samteingd vera, med Fridarens og Algiorlegleikans Bande, sem ad er Kiærleikurenn, so ad einn bere annars Byrde, og hvor annann æminne til Himnarijkes. Gef oss jafnann ad þenkia þar til, ad vier erum aller eins Herra Þioonar, og eigum aller somu Leid, fyrer Daudan og Doomenn, til þess Fagnadar, hvar Kiærleikurenn eilijflega varer, i Odaudlegu Sambwdar Ynde allra Fridarenns Barna.

Framar bidium vier Þig, Fader himneskur, ad Þu virdest allann vorn Lijfs-Hag i Raad og Myskun ad alijta. Blessadu allt vort Raad og Tilstand, Reisur og Aform, Verk og Vinnulag, vora Byggd og Bwstade, Brædur og Systur, Vine og Vandamenn, vor Efne og Utrettingar, Æru og gott Mannord, Utgang og Inngang, Lijf og Saal, og allt hvad þar ad hnijgur. Biood Blessanenne ad hun kome yfir oss, sem Dogg af Hædum, og lat oll Þijn Handaverk unna vorre Farsæld. Gef oss Himenenn hagstædann, Jordena frioossama, Votnen veidesæl, og Skepnurnar avaxtarsamar. Vard-

veit

veit oss fra Hwngre, Drepsoott, Dijrtijd, Hernade og Landplagum, fra Stormum, Elldgange, Reidarþrumum og allra Hofud-Skepnanna voveiflegu Skadræde. Vardveit oss fra Lopt-Ondum, Villudijrum, Eytur-Ormum, Illkvikendum, Draugum, Forinium og Diofulsins Ognunum, fra grimum Siwkdoomum, Slisium, Osorum, Lijfs-Haaska, Lima-Tioone, braadum Dauda og allre Olucku. Laattu þijna hægre Hond leida oss, þinn Anda stioorna oss, þitt Engla-Lid vernda oss. Vertu sialfur allra vor Meina-Boot, vor Vorn og Veria, vor Heill og Hialpræde.

Veittu ollum Christnennar Krossberendum Myskun og Medaumkun: Væt þeirra Brest og bænheyr þaa Naadarsamlega, ODrottenn minn Gud, sem velkiast i Eymdum og Volæde, eru Faaraader, Munadarlauser, Forsmaader, Underþryckter, Fiotrader, Hertekner, Hwngrader, Klædlauser, særder, lemstrader, Sorgbitner, Freistader, Orbyrger, Elleþiaader, Siwker, Veiker og Vanmaattuger: Ollum þessum lykna þu, ODrottenn, og laat þaa niioota þiña Fyrerheita og fodurlegrar Giædsku, JEsu Forþenustu og Arnadar Ords, allra trwadra Maña Bæna um allann Christendómenn, so eingenn verde i Eymdum epterskilenn nie eilijflega tapadur. Minnstu og einninn Myskunar þiñar yfer ollum þwngudum Kvinnum, og þeirra, naatt-

urleaum Fædingar Hag, veittu þeim Styrk i Veikleikanum, Hiwkrun i Harmkvælunum, og vertu þeirra Barna Lioos-Mooder, Liif og Sæl-ar Heill, so þær med Glede siae sinn endurget-enn rettskapadann Liifs Avoxt, JEsu Christo fyrer H. Vatns Skijrn inplantadann.

Gef oss ollum daglega ad endurnyast til þinnar Rettlætes Myndar; fyrer alvarlega Id-rán, stoduga Trw og Aflaat vondra Verka. Hafdu Polenmæde yfer vorum Syndum, og fyrergef oss allar þær i Jesu Nafne: Gior oss fullvissa um þeirra Kvittun, um þiñ Kiærleika og vora Utvalning. Svipt oss alldrei þiñe Forsión og Fulltinge, Rett-trúudum Medbrædrum, christelegre Stiórnan, Landsins Frid og Liffins Med-olum; Helldur gef oss um alla Æfi ad hvílast under Væng þiñar Myskunar, i Sañleikſins Frelse, Samvitskuñar Róseme, Hiartans Gladvære og hiálpsamlegre Epterbid vorrar Lausnar úr Utlegd-eñe, og Jñleidslu til Fodurlandsins. Æ Drotteñ! sveipadu oss þinu Astar Hiarta, og sikradu allt vort Mótlæte med Forsmeck himneskra Gæda. Vertu vor Hiálp i Neydeñe, Huggun i Sorgeñe, Stod i Vanmættenum, Styrkur i Freistingunum, Rád i Vandrædunum, Ríkdómur i Orbyrgdeñe, Lækn-ing i Siúkdómenum, Lif i Daudanum, Fognudur i Uppristuñe, Forsvar i Dómenum, og allra Gæda Fullkomnan i eilífu Lifi. Uñ oss ad hníga til Graf-ariñar under þinum Blód-Merkium, og þadañ ad

upp-

uppríſa under þínu Sigur-Merke, til ſællrar Med-tóku fyrerheiteñar Arfleiſdar eilífra Gæda, Amen.

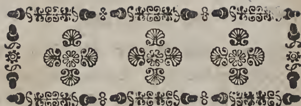

Bæn um̃ Landſins Gróda og Avoxt.

Drottenn Gud almættugur Kongur, Herra Himens og Jardar, þu ſem af þinne yf-ergnæfanlegre Giædſku, uppfyller og prijder alla Jardarkrijngluna, med allsƕættudum Avoxtum, af ƕvorium bæde Menn og Fenadur hafa ſijna næring. Vier bidium þig vegna þiñar myſkunſeme, ad þu vilier bleſſa þetta vort Land, ſo þad gefi af ſier Grøoda og Avoxt, þvi vier kunnum ecke af ſiealfum oſs til miñſta Korn edur Ogn fram̃ ad leida, nie neitt þar til ad hiealpa, ef þu gefur ecke þijna Bleſſan. Gef þu þar fyrer þeim elſkulega Jardarennar Avexte næruga Vedurættu, ſo hann vaxe vel og frioofgeſt. Vardveittu hann fyrer Hagle og Ovedurættu, fyrer Akurgalla og øllum ſkadlegum Ormum, lættu Landed ecke upp-þurkaſt nie brenna i þiñe Reide, ſo þad eydelegg-eſt ecke, og verde ævaxtarlauſt. Læſtu ecke aptur Himnenum i þinne Grimd, vegna vorrá Synda, ſo hañ verde ſem Jaarn, og Jorden ſem Kopar; Helldur gef oſs hæfilegt Regn fyrr og ſijdar, og þar med friooſſamlega Tijma, vitia þu Landſins, og giør þad audugt, Guds Uppſprettu-Brunn-ur hefur nooglegt Vatn. O DRottenn! lættu vora Yrkiu vel-luckaſt, þvi ſo uppbyggeſt Landed,

vox-

vokva þu vora Plantan og vora Akra, gior Vollunna mwka, og blessa allann Landsens Avoxt, kocrona þu Ared med þijnum Gooda, so þijn Footspor driwpe af Feite, so munu einnenn Byggdernar i Eydemorkum feitar verda ad þær driwpe, og Smæ-Fiollenn og Hoalsarner allt um kriing, munu lysteleger verda, Haglenden munu full af Saudum, og Akrarner munu þickt standa af Korne, so Menn munu fagna og syngia. So læitu nu, elskulege Gud, þad gooda Sæde og allan Jardarennar Avoxt, under þijna nædugа Verndan, befaladañ vera. Vardveit þad allt i Froste og Kullda, Js og Snioo, i Vinde, Þurke og Hita, i Reane og allshættudu Vedrættulage, so ad þeim verde ecke grandad. Vardveittu oss fyrer Grasbreste, fyrer Hwngre, Hallære og Dyrtijd, og fyrer ollum Harmkvælum. Siaa þu, vier vidurkeñum vorar Synder, med ydrande Hiarta, og kollum til þijn vor Gud, virdstu ad heyra þad i Himenenn, i þvi Sæte þar þu bygger, og lijknsamur ad vera Syndum þijns Foolks, og yfirgefa oss ecke, so vier missum vora tijmanlega Biorg og Næring, helldur forsorga oss fodurlega, so vier megum i ollum Hlutum þinn guddoomlega Krapt og mildu Hond, med Þackargiord vidurkenna, og lofa þig og vegsama, þu sem rijkuglega nærer oss, bæde a Saalu og Lijfi, hier stundlega, eñ sijdañ eilijflega, AMEN.

A Pauls Messu
edur
Midsvetrar Bænadag

Evangelium, Matth. 19.

Þa svarade Petur og sagde til hanns: Siaa þu, ad vier forlietum allt, og fylgdum þier epter, hvad skier oss þar fyrer? Enn JEsus sagde til þeirra: Sannlega sege eg ydur, ad þier, hvører mier hafed epterfylgt i Endurfædingunne, þaa er Mannsins Son situr aa Stoole sinnar

Tignar, munud þier og ſitia a tolf Stoolum, dæmande tolf Kynkvijſler Iſraels, og hvør ſem forlætur Hws edur Brædur, Syſtur, Fødur eda Moodur, eda eigenn Konu, eda Børn, eda Akra, fyrer mijns Nafns Saker, ſa mun hundrad falldt i Stadenn taka, og erfa eilijſt Lijf. Enn marger þeir ſem eru fyrſter, verda ſijdaſter, og þeir ſem ſijdaſter eru, verda hiner fyrſtu.

Inngangurenn.

Þeſſu H. Evangelio verdur med þvi Nafne hrooſad af þeim Lutheraniſku Læreſedrum, ad þad ſie Huggun fyrer þa Fatæku, og er þad riett giordt, ſo ſem þeſs Innehalld noogleqa vtſkijrer, þvi þeir fatæku Chriſti Læreſveinar, ſem forlietu allt Heimſens Gootz verda þar med huggader, og aller ſem ganga i þeirra Footſpor. Marger þurfa Huggunar vid i þeſſum Eymdar-Dal, og ecke ſijſt þeir Fatæku,

jeg

jeg maa segia, aller þeir sem þad þeckia ad þeir
fataeker sieu, og verda so wt af siinu Volæde
aangrader; Enn samt er þetta Evangelium ecke
Huggun fyrer alla Fataeka, helldur einasta fyr-
er þaa sem rettelega og vel fataeker eru, þvi
margslags Fataeker eru til i Heime þessum,
hvörier til samans eru tvennslags: 1. Naatt-
urlega Fataeker, 2. Andlega Fataeker. Þeir
naatturlega Fataeku eru tvennslags, aãadhvört
eru þeir naatturlega fataeker vel edur illa; Illa
eru þeir fataeker naatturlega: 1. Sem ecke eru
þar med aanægder, þo Gud hafe gefed þeim
so miked sem þeim maa nægia til þeirra Liifs
Upphelldes, helldur giora sig samt ad Ölmusu-
Mönnum fyrer Agyrndar saker, stelande þar
med þvi under sig sem rettum Þurfa-Mönnum
ai ad tilleggiast, þvi þeir eru Afguda Dyrdk-
arar, hafande ecke Arfstoku i Rijke Christi og
Guds, Eph. 5. 2. Eru þeir illa faataeker
naatturlega, sem med Letenne giöra sig sialfa
þurfande, þar þeir mættu annars nægelegt hafa,
ef þeir nenntu ad vinna, þvi þeir gaanga Oraad-
vandlega, so christner Menn skulu sig fraa þeim
taka i Nafne DRottens, 2. Thess. 3. 3. Eru
þeir illa fataeker naatturlega, sem med Sællijfe
þessa Heims og Hollds-Lystingar Ohoofi i Mat-
nade og Dryck eda Klædum, edur med ödrum
þvilijkum Daaruskap wtsoa sinne Liifs-Biorg,
og verda þar med Þurfa-Menn, þvi þeir eru
eins og sa fortapade Sonur, Luc. 15. 4. Eru

 þe.r

þeir illa faatæker naatturlega, sem i sinne lijk-amlegre Faatækt eru moglunarsamer og Oþol-ennmooder, metnadarfuller og Oþacklaater, of-undsiwker og þioofotter, þvi þeir forgrijpa sig a Nafne sijns Guds, Prov. 30. Og hryggia hanns H. Anda, Eph. 4. Enn þeir eru vel faatæker naatturlega sem fordast allt aadurtaled, er þeim illa Faatæku fylger, og eru samt Þurfa-Menn under þvi retta Christi Oke, þvi þeir eru lijka sem Lazarus, og eiga heima med honum i Fadme Abrahams, Luc. 16. Þeir andlega Faatæku eru einnig tvennslags, annad hvort eru þeir andlega faatæker, vel edur illa. Illa eru þier Faatæker andlega, sem þykiast i ollum andlegum Audæfum noog rijker ordner, so sem i Þeckingu þess himneska Sannleika, i Trwnne og i goodum Verkum, enn eru þo i Raun i þeim faatæker, þvi þeir eru andlega Drambsam-er, gefa ecke Gude Dyrdena, þeckia ecke siaalfa sig og segia med Englenum af Laodicea: Jeg er rijkur og audugur noog, og þarf einkis, enn vita ecke ad þeir eru þo vesæler, og aumer og faatæker, blinder og nakter, Openb. B. 3. Enn þeir eru vel faatæker andlega, sem vidurkienna sinn stoora Vanmaatt i ollum andlegum Efnum, lijtelæcka sig under þess vollduga Guds Hond, gaanga fram i sijfelldre Ydran, leitande sier Lyknar i gudlegre Naad, og strijda so i sijnum Breiskleika moot ollum sijnum Ovinum, stod-nger i þeirre Von, ad Gud mune þeim Sig-

urenn

urenn gefa fyrer JEsum Christum, og þesser eru sæler, þvi þeirra er Himnarijked, Matth. 5. Hier af maa liooslega skilia, hvorium af þeim Fatæku þessa H. Evangelii Huggun tilheyre, enn so það enn þaa skiliannlegra verde, vilium vier nockud framar yfervega: Hvørsu þeir rettelega og vel Fátæku, skulu sig fyrersiá, ad þeir þvilikrar krøptugrar og lifande Huggunar nióte.

O! vor Gud, sem ert Gud allrar Huggunar, styrk oss til þess, med Krapte þijns gooda heilaga Anda, fyrer JEsum Christum, Amen.

Utskijringen.

Rijker og Fatæker eru hvorier annara a medal, DRottenn hefur þaa hvorutveggiu giort, seger Ande Guds, Ordskv. B. 22. Enn Christur seger hier: Ad sa sem forlaate oll þaug Giæde, er hann uppteliur, mune hundradfalldt i Stadenn taka, og erfa eilijft Lijf; Med þvi fleiru sem þetta huggunar-rijka Evangelium innehelldur. Hvornig fæ eg þetta skiled? Heyrer þaa ecke þetta Fyrerheit þeim Rijku til, eda eru þeir skillder fra þessare Huggun? Fiærre er þvi, helldur hafa þeir Rijku hier Huggun jafnvel sem þeir Fatæku, hvad vier siaum fyrst af þvi, ad DRottenn hefur giort þaa hvorutveggiu; Þvi mun hañ þa, sem ecke vill ad nockur fortapest, 2. Pet. 3.

synig þeim Huggunar i sijnum Nœdar Fyrerheitum, sem rijker eru, þar hann hefur þo þvilijka giort? Þar nærst siaum vier þad, af þvi ad þeir Riiku eru ecke rijker, nema i Tillite til annara Manna sem snauter eru, enn i Tillite til Guds, eru þeir eins lijka snauter sem þeir Snauteku, eda er ecke so, ad þeir eru komner nakter wt af sinnar Moodur Kvide, og munu nakter þangad aptur hverfa? Job. 1. og eingeñ af Kongunum hafa annad Fædingar Upphaf, helldur hafa þeir aller eins Inngang i þetta Lijf. og eins Utgaung, Spek. B. 5. Hvad hefur Madurenn þad hann hafe ecke medteked, 1. Cor. 4. Hvort mun hann ecke heyra þegar hann varer sem minst: Giör Reikningskap af þinne Rads-menſku, þvi þu mått eige leingur Radsmenſku hafa? Luc. 16. So eru nu þeir Rijku eins vel snauter fyrer Guds Auglite, sem þeir Snauteku, og mega þess vegna sauit med þeim kostgiæfa so sig komner ad vera, ad þeir einig þessarar Huggunar niote; Israel var eitt rijkt Foolk, enn þo seger DRottenn: Vert ei hræddur þu Madkurenn Jacob, og þier snauter Flockur Israel, Es. 41. Hvornig skulu þa þesser aller natturlega Snauteku sig vel fyrersia, so þeir giete fært sier i Nyt Huggun þeirra Snauteku? Hvort þier hafed þessa Heims Audlegd edur ecke, þa kienner ydur þad ollum jafnt JEsus Christus, er hann seger: Eige skulud þier ydur Fiarsioodum safna a Jordu

hvar

hvar þeim mæ Molur og Rid granda, og hvar Þioofar mega epter grafa og stela, helldur safned ydur Fiærsioodum a Himne, hvar hvorke mæ Molur nie Rid granda, og hvar Þioofar fæ ei stoled nie epter grafed, þvi ad hvar ydar Sioodur er, þar er ydar Hiarta, Matth. 6. Þad er, ad þier safned ecke med Rænglæte þessa Heims Audæfum, og fested ecke ydar Hiarta vid þetta stundlega Fie sem forgengur, helldur kappkosted ad verda i Trwnne rijker, Jac. 2. og ad audgast i goodum Verkum, 1. Tim. 6. Þarnæst kienner ydur þad Paulus, Rom 12. segiande: Vered eige later i þvi sem þier eiged ad vinna, og strax þar hiæ: Vered glooande i Andanum, DRottne þioonande, þad er, ad þier standed trwlega i þvi Embætte, til hvors sierhvor ydar kalladur er, enn þo samt alltijd i Guds Otta, so sw Þioonusta sem þier eiued Gude ad giallda, eingañvegeñ forsoomest. So þier þetta þess betur læred ad framkvæma, þæ virded fyrer ydur:

1. JEsu Mijskunseme, og Orlæte Guds vid ydur fatæka Syndara, er allar sijnar Skepnur hefur gefid ydur til Þioonustu, so þier honum aptur þiooned med Losgiord og Þacklæte, i Rettlæte og Heilagleika alla ydar Lijfdaga. Þvi fyrer utann þad hann wtsender sijna H. Engla ydur til Þioonustu, Hebr. 1. gefur hann ydur sinn Elld til Lioos og Varma, og lætur sijna Sool uppreña yfir Vonda og Gooda, Matth 5.

Hann gefur ydur sitt Vedur til Svølunar og Groorda, og lætur rigna yfir Rettlata og Rang-læta, Matth 5. Jørdena hefur hann Mañ-anna Sonum gefid, Ps. 115. med sijnum A-vextum og lifande Dijrum ydur til Forsorgun-ar, sijn Votn og sinn Sioo gefur hann ydur til Endurnæringar, og sijna Fiska þar iñe til Upp-helldes ydar Lijfs, asamt med Loptsins Fugl-um, ad þier drottned so yfir hanns Handaverk-um, Gen. 1. Þetta gefur hann ydur og eing-enn annar, og sijdann þo þier geted ekkert auñ-ed med ydar Ahyggiu, þa meged þier varpa henne uppa hann, þvi hanns Blessan audgar fyrer utan Ahyggiu, enn heimskur Madur mot-þroast og hædest ad þar ofan a, enn sa Mad-ur er hygginn sem þad gaumgiæfer, Ordsk. B. 10. Þar fyrer, þa virded fyrer ydur:

2. Epterdæme þeirra heimsku Veralldarenn-ar Barna, inn i hvorra hreckvijsar Saaler Speken ecke gengur, þvi ad Ogudrækner Menn-ska ecke hana ad sia, Syr. 15. so ad þier skañ-est ydar ad breyta epter þeim, og geted fordast Straffed er yfir þau koma mun, þvi auk þess, ad þau skeita lijted um Guds Dyrdkan, þa, þegar þessar Gucs Skepnur eru ecke epter þeir-ra eigenn Vilia, openberast þeirra innvortes Illska, so þaug taka til ad frambera þad vonda af sijnum vondum Hiartans Fiesiood, Matth. 12. Þegar Soolen skijn ecke epter þeirra Vild, tala þau hædelega þar um; Þegar Vedred lijk-

ar

ar þeim ecke, formæla þaug þvi; Þegar Skepurnar eru ei so epterlaatar sem þaug vilia, gefa þaug þær Dioflenum; Þegar Sioorenn framreider þeim ei so gooda og mikla Biorg sem þau gyrnast, kasta þaug Guds Gaafum til hanns aptur, mogla i moote þeim Hærsta, formæla siinum Veidarfærum, ef ecke sialfum sier, leggiast siidann i Viil og Vantraust um siin Efne, taka til ad stela fraa ødrum og øfunda þaa af þvi Gud hefur þaa med blessad: Þannig liaa þaug siina Limu Dioflenum til Þioonustu: Þannig verdur þeirra Twnga af Helviite uppkendrud, Jac. 3. En blesse Gud þaug so þeim vel gaange, þacka þau þad siinu Fylge og sinne Framsyne, enn Gude ecke, og metnast þaa yfir þeim sem minna afla, foornfærande þannig siinum Veidarfærum, so sem DRottenn seger: Habac. 1. giætande þar eckert ad, ad Gud lætur ecke ad sier hæda, Gal. 6. allt þaangad til hann kemur med Ellde, og hanns Vagn sem annad Stormvidre, ad hann endurgiallde þeim i Bræde sinnar Reide, og hanns Straff i Ellds-sins Loga, Es. 66. Þaa mun hann gefa þeim Stormvidred ad Verdlaunum, Ps. 11. Þar fyrer:

3. Virded fyrer ydur, hvørt þier hafid þannig hiingad til genged, og ef so er, þaa snwed ydur til Guds skirsamlegrar Þioonustu fraa þessa Heims Hegdan, og þygged sem retter Þurfamenn þad sem hann vill ydur gefa. So legged nu

1.

1. Af alla heidinglega Bwkſorg, enn leited fyrſt Guds Rijkes og hanns Riettlætes, ſo mun ydur allt þad tilleggiaſt ſem þier vidþurfed til Lijfſens Uppheldes, Matth. 6. Allre ydar Ahyggiu varped uppa hann, þvi hann ber Umhyggiu fyrer ydur, 1. Pet. 5.

2. Utkaſted ecke Netum ydar Embættes i Diøfulſens Nafne, helldur i Nafne JEſu, og læted einga vonda Rædu, framfara af ydrum Munne, allur Beiſkleike og Grimd, Reide, Hroopan og Gudlaſtan ſie laangt fra ydur, ſamt allre Illſku, enn vered Innbyrdes hvor vid annann vingiarnleger og æſtudleger, Eph. 4.

3. Mogled ecke a moote Gude, þott ecke gaange allt ſem þier gyrneſt, helldur ſeged af Hiarta: Ad hanns Vilie ſkule verda, þvi hañ er DRotteun, hann giører hvad hønum er þeckt, 1. Sam. 3.

4. Øfunded ecke adra þo þeim betur vegne, vered ecke raangeygder þo hann ſie goodgiarn, Matth. 20.

5. Læted ydur nægia leyfelega Adferd, og gaanged ecke fram Oraadvandlega, hvor hann hefur ſtoled, ſa ſtele nu ecke meir, helldur erfide og afle med Høndunum hvad gott er, Eph. 4.

6. Packed ecke ſialfum ydur neitt af þvi ſem ydur gott tilleggſt, og hrooſed ydur ecke þar af, øffred DRottene Packlætenn fyrer þad allt, ſo þier heidred hann, þad er ſa Vegurenn ſem hann vijſar ydur, Pſ. 50. Ofann fra hønum kiemur oll good Giøf, Jac. 1.

7. Spilled ecke þeim Gaafum, sem Gud ydur gefur med illre og Ogudlegre Medferd, helldur giored nockud gott af ydur þeim sem þurftuger eru, 1. Tim. 6.

8. Bidied DRottenn og aakalled Oaflaatannlega, og voned uppaa hañ, þvi hañ sedur allar lifande Skiepnur med sinne Blessan, og heyrer Akall hinna Gudhræddu og hiaalpar þeim, Ps. 145. Nær þier so giored, munud þier finna rijkuglega Huggun i Guds Naadar Fyrerheitum.

Hvornig skulu nu þeir andlega Faatæku sig fyrersiaa, so þeir fare ecke aa Mis vid Christi Huggun? Ydur sem riettelega og vel gyrnest ad vera andlega Faatæker, kienner þad Ste. Petur, segiande: Lijtelæted ydur under volldugа Guds Hond, so ad hann upphefie ydur aa Vitiunar Tijmanum, 1. Pet. 5. Þad er, ad þier med Hiartans Audmykt þecked ydur alla Daga seka ad vera fyrer Gude, Onyta Þioona og Þurfa-Menn i ollum andlegum Hlutum, so þier gaanged fyrer honum med Ottaseme i daglegre Ydran,

2. Kienner ydur þad Paulus med þvi Moote ad þier hroosed ydur sem feignaster, af ydar Breiskleika, so ad Kraptur Christs bygge med ydur, 1. Cor. 12. Þad er, ad þier gefed Gude Dyrdena, þecked og jaated ad allt þad Gooda, sem þier hafed, verke hann i ydur,

ydur, enn ecke sialfer þier, treystande ad hans Kraptur alleina mune ydur fullkomna giora, þo þier breisker sieud, so þier strijdande um sijder fyrer þann sama Krapt Christi yfervinned og Sigrenum hallded; Ad þier læred og formerked þetta so i Sanleika vera, þaa hugleided.

1. Guds Anda Ord er so hlioda: Ef einhvor lætur sier þykia ad hann sie nockud, sem hann er þo eckert, sa tæler sialfann sig, Gal. 6. Hugleided

2. Sialfra ydar Framsor, og epter Postulans Aminningu, 2. Cor. 13. Reyned ydur sialfa, hvort þier sieud i Trwnne, hvort þier hafed eina lifande Trw, sem gefur af sier gooda Avexte, enn ecke dauda Trw, Jac. 2. Hvort þier erud Oreynder i Orde Riettlætesens, so sem Ungbørn, hvorium Mioolk hlijtur ad gefast, edur hvort þier erud sem þeir Fullkomnu, hvorium heyrer megn Matur, Hebr. 5. Þreifed i sialfra ydar Barm og skoded! Hafed þier afneitad sialfum ydur, og fylgt so Christo epter? Luc. 9. Hafed þier afneitad ydar Gyrndum, enn hafed alla ydar Lystingi þvi ad giora so sem Gud bydur? Ps. 119. Hafed þier afneitad ydar Vilia, enn vilied eckert utann þad sem Gud vill? Matth. 26. Hafed þier afneitad øllu Ogudlegu Athæfe, so ydar Verk sieu giord i Gude? Joh. 3. Hafed þier vardveitt hreina Samvitsku, so þier værud Oflecktader fraa Heimenum? Jac. 1.

Haf-

Hafed þier læted ydar Sæl hallda sijnum Frijheitum, so hun þrælkade ecke under forgengelega Hlute? Matth. 6. Hryggest þier ecke vegna neinnra veralldlegra Hluta, þar sem þessa Heims Hryggd verkar Dauda? 2. Cor. 7. Glediest þier i DRottne, og þacked þier honum, nær hann leggur Hormungar uppæ ydur, þenkiande, ad hann sie rettferdugur i ollum sijnum Vegum? Ps. 145. Þacked þier honum alltijd fyrer hanns Myskunseme, nær hann sender ydur sijna Huggun? Ps. 103. Eru þier sijselldlega gudlega hryggver vegna ydar Synda? Ps. 38. Þenked þier so, nær einhvor giorer ydur illa til, so þier reidest honum ecke i minsta: DRottenn hefur boded honum þad? 2. Sam. 16. Yfirvinned þier þad Vonda med goodu? Rom. 12. Og elsked þier og blessed Ovine ydar? Matth. 5. Ofunded þier eingann af þvi honum er læanad, enn sampijnest hvorium sem ratar i nockra Eymd? Gal. 6. Þykest þier ecke uppe yfir þeim sem hrasa, og þeinked þæa, ad þier eiged lijka Doomara yfir ydur? 1 Cor. 4. Nær þier hafid rænglega af einhvorium, betaled þier honum þæ ferfaldt aptur? Luc. 19. Hefur Andagt ydar Bæna-Offurs vered ilmande Reykelse fyrer Gude? Openb. B. 8. Ef þier finned hiæ ydur nockurn Brest i þessu, hvornenn geted þier þæ vered andlega drambsamer, nær þier þeinked þar um? Þvi heyrt hafid þier hvad Petur

seger

seger: Ef hinn Riettlaate frelsast valla, hvar mun þaa hinn Synduge byrtast? 1 Pet. 4. Eñ so sem þier eiged ad varast ad vera andlega drambsamer, so eiged þier lijka ad varast ad vera illa saatæker andlega. Þar fyrer hugleided:

3. Ad ef þier þykest ecke geta vered rijker i Gude, þaa eiged þier þo ad kieppast vid, ad gaanga inn uñ þad þraunga Hlided, og þann miooa Vegenn sem til Lijfsens liggur, þvi þeir eru faaer sem hañ rata, Matth. 7. Verked ydar Saaluhiaalp med Ugg og Otta, og haged ydar Framferde, medañ þier hier gaanged, med Ottablendne, 1 Pet. 1. Ef þier eruþ saatæker, nakter og blinder þaa hafed Raad Christi, Openb. B. 3. Kauped Gull af honum þad i Eldе er reynt, so þier auduger verded, þad er, medtaked hanns Naad aan Peninga, og bidied, ad hann gefe og auke ydur Trwna sem lifande er, og æ meir og meir styrkest i Krossenum fyrer Þolennmædena, og iklædest hvijtum Klædum so ecke siaaest Blygdan ydar Fatleysis, enn þaug eru Rettlætingar Heilagra, Openb. B. 19. Og smyried ydar Augu med Augna Smyrslum so ad þier siaaed, enn þaug Smyrsle eru Guds Ord, i hvorium þier siaa meged Lausnarann Christum, med hanns Forþenustu ydur til Frelsis, og med hanns H. Lijferne ydur til Epterbreytingar; Hafid þesse Raad, þaa munud þier snarlega audgast, og þeinked

ecke

ecke med sialfum: ydur ad þier hafed einkis
Þorf, helldur safned med Kostgiæfne þeim him-
neska Fesiood, og þeinked hvad miked ydur a-
vante vid þa sem hrissa til sijn Himnarijked med
Ofurefle, Matth. 11. So underbwner skulud
þier med Fagnade medtaka Huggun hinna Faa-
tæku. Hvør hann giefur einum af þessum
Vesælingum kalldann Vatns-Dryck ad drecka
i Læresveins Nafne, sannlega sege eg ydur, ad
þad mun ei Olaunad vera, seger JEsus, Matth.
10. Siaed! DRottenn vill sialfur betala fyr-
er þa; Eg sa sem i Hædunum og i Helgedoo-
menum bygge, og i hia þeim sem hafa sund-
urknosadann og lijtelaatann Anda, so ad eg lijfge
Andann hinna Lijtelaatu og Hiørtun þeirra Sund-
urknosudu, seger DRottenn, Es. 57. Og apt-
ur, eg aalijt þann hinn Faatæka, og þann sem
hefur sundurknosadann Anda, og þann sem hrædest
mijn Ord, Es. 66. Siaed, DRottenn vill
sialfur bwa hia þeim. Þier taled hardt i
moote mier, seger DRottenn, so sege þier:
Hvad tolum vier i moote þier? Þad ad þier
seged: Þad er forgefens ad Mann þioonar Gude,
og hvad hialpar þad þo vier hølldum hanns
Bod, og færum einn straangann Lifnad fyrer
þeim DRottne Zebaoth? Þar fyrer prijsum vier
þa Forsmaanara, þvi þeir Ogudlegu vaxa, þeir
freista Guds og hafa Lucku og Framgaang, enn
þeir Gudhræddu hugga sig hvør vid annann,
enn DRottenn merker þad og heyrer þad, og
þad

Þad er eitt Minningar-Bref fyrer hann skrifad sem Ottast DRottenn og þeinker a hanns Nafn, þeir skulu vera minn Eigenndoomur, seg-er DRottenn Zebaoth, a þeim Dege sem eg vil giøra, og eg vil spara þa so sem Mann spar-ar sinn Son þann honum þioonar, og þier skulud þar i moot sia aptur hvada Mismun-ur er a millum þeirra Rettlaatu og þeirra O-gudlegu, a millum þeirra sem Gude þioona, og hinna sem honum ecke þioona, Mal. 3. Sia-ed, DRottenn vill hallda þa sem sijna eigenn Syne; Og þetta H. Evangelium kenner, ad þeir skule a Stoolum sitiande med Christo Heimsins Etter dæma: Ad þeir skule, fyrer þad sem þeir hafa forlaated i Heimenum hund-radfalldt i stadenn taka, og erfa eilijst Lijf: Ad þeir skule hiner Fyrstu verda i Guds Rijke, þoott Heimurenn virde þa fyrer hina Sijdustu, og jafnvel þoott þeir sialfer sig so virde; Sia-ed, so er þeim fyrerbwenn og ætlud himnesk og eilijf Dyrd, himnesk og eilijf Audlegd, himnesk og eilijf Vist, og ad þeir i þeirre Sælu eilijf-lega lifs.

O vor Fader og Frelsare! Hiálpa þú oss fátækum Skepnum þínum, og giør oss verduga af þinne Náð þessarar Huggunar ad nióta eilíflega fyrer JESUM Christum, med Krapte H. Anda, Amen, Amen.

A Sumar Inngaungu Bænadag.

Evangelium, Luc. 21.

Og hann sagde þeim þessa Epterlijking: Skoded Fykiu-Tred og øll ønnur Tre, nær þeirra Alldin tekur wt ad sprijnga, þaa merked þier aa þeim, þad Sumared er i Nænd; So og lijka nær þier siaaed þetta skie, þaa vited þad, ad Guds Rijke er naalægt.

Inngaangurenn.

Þetta H. Evangelium er ein Vidvørun og Huggun sem Menn skulu taka sier wt af Umþeinkingu þess sijdasta Dags, med þvi Moote, ad þeir tijmannlegu og synelegu Hluter,

so

so sem er, Sumared og þess Avexter, hvoria Menn almennelega sier fyrer Augum sier, skule koma þeim til þar um ad þeinkia; Og verda þeir athugulausu Syndarar þar med af Christo advarader, ad so sem þeir reyna ad Sumared kemur epter Veturenn hvernig sem ar-stendur, so lenge sem þesse Heimur vidhellst, so mune þeir, og einnig reyna, ad vissulega kome Dagur Doomsens, hvorsu sem þeir eru vantrwader, og treger til ad snwast fra siinum vondum Vegum, og hann sie þa na-lægur, þegar Teiknen syrer hann taka fram ad koma, uppa þad þeir giæte ad sier i Tij-ma. Enn Guds Born verda þar med huggud, ad nær þaug sia Teiknen sem koma fyrer þann siidasta Dag, mege þaug gladiast þar vid, af þvi þa er nalæg þeirra Endurlausn, fra þess mædusama og hiegoomlega Lijfs Eymdum. Hier af er audsied ad DRotten syner Monnum med þessare Epterlijking, ad hann vill sw Skickun um Tijmana skule ecke vera af þeim Oathugud, helldur ad jafnvel þo Tijmenn sie forgengelegur, skule þeir færa sier hann i Nyt so sem annad þad sem Gud hefur skapad, og læra af honum gudrækelega ad umþenkia og bwa sig under þann Oforgengelega. Sumar nefnest einn Partur Tijmans þess forgengelega, af hvors Hattalage vel yfervegudu, miked gott ma sier i Nyt færa, enn þo sierdeiles þess vegna, ad þar er

þrenn-

Þreunslags Sumar til. 1. Tijmañlegt Sumar. 2, Andlegt Sumar. 3. Eilijft Sumar. Þad tijmannlega Sumared, er einn viss Tijme sierhvors Ars af Gude tilskickadur, a hvorium Vedred er heitara enn a odrum Tijmum, og Jorden bloomlegre, þa vaxa a henne og bloomgast allskonar Gros og Trie, og gefa af sier margvijslega gooda Avexte Monnum og Skiepnum til margfalldra Gagnsmuna, þvi þa endurnyar Gud Augsyn Jardarennar, þa lætur hann Grasid uppspretta fyrer Fenadenn, og Kornsæded Monnunum til Nytsemdar, so þad hann wtleider Braudeb af Jordunne, og ad Vijned gledie Mannsins Hiarta, Ps. 104. Þad andlega Sumared er almennelega sa Tijme, a hvorium Meñerner mega nioota hvor med odrum hreinnar Evangelii Keñingar, þvi lijka sem Regned og Sniooreñ þad kemur af Himne ofann og fer ei þangad aptur, helldur vokvar þad Jordena, og hana friooſsama giorer og lætur vaxa, so ad hun gefi Sæded til ad sa, og Brauded til ad eta, so skal þad Orded sem wt af mijnum Munne gengur einnig vera, þad skal ecke koma toomt til mijn aptur, helldur giora þad hvad mier vel þocknast, og skal vel gagnast þeim til hvorra eg sende þad, seger DRottenn, Es. 55. Enn sierdeileslega er sa Tijme andlegt Sumar, a hvorium JEsus Christur samteinger sig einnre trwadre Saalu i sijnu H. Lijfsens Orde, og

 i sijn=

i sijnum Sacramentum, so hun tekur til ad smacka hanns Sætleika, þa gledur hann hana miklu meir, eñ einn Madur kañ ad glediast af tijmannlegre Sumar-Sælu; Þvi þa heyrer hun þennann astwdlega Brwdgumann segia til sijn: Veturenn er lidenn, Bloomstred er uppvaxed i Landenu, Fijkiutred hefur senged sinn Avoxt, Vijntren standa med Blooma og gefa sinn Ilm, stand upp, mijn Kiærasta, og kom, Cant. 2. Þad eilijfa Sumared er Yndes-Tijme þeirrar himnesku Sælu, a hvorium Utvallder lifa eilijflega, þad byriast fyrst i Upprisu Rettlatra, þegar þeirra Bein bloomgast sem annad Gras, Es. 66. og heldst sijdañ vid med eilijfre Glede, sem vera mun yfir þeirra Hofdum, Es. 35. þa mun Lofsøgnen af DRott ne, DRottne uppganga fyrer þeim, lijka sem Avoxturenn vex wr Jordunne, Es. 61. Enn nær þetta Sumar take ad nalgast, kenner Christur i þessu Evangelio, sem er, þegar Teiknen fyrer þann sijdarsta Dag taka til frañ ad koma, so sem þegar Avexter sioast a Eikunum, þa nalgast Sumared. Hier wt af viliuñ vier framar yfirvega: **Hvørsu Menn skule Sumar-Tímans Umþenking sier i Nyt færa, ad aller Tímar verde þeim gledeleger.**

O Gud! sem ert Upphaf og Ender, gef oss þad ad uppbyria og enda, þier til Lofs, enn oss til Glede i Tijma og Eilijfd, fyrer

JE-

JESUM Christum, med Krapte heilags Anda, AMEN.

Utskijringen.

Dagurenn og Nootten þaug eru þijn, þu veldur þvi þad bæde Soolen og Stiornurnar hafa sinn vissann Gang, þu setur sierhvoriu Lande sijn Endemork, Sumar og Vetur þær giorer þu, seger Spaamadurenn Asaph, um þaug Tijmaskipte sem DRottenn hefur giort, Ps. 74. Med þvi Gud hefur gefed christnum Monnum þad ad þeckia af sijnu openberada H. Orde, ad Tijmarner eru ecke af sier sioalfum ordner, helldur nidursetter og tilskickader af Gude, og hann rædur fyrer þeim, so ad Mannanna Tijmar eru i hanns Hende, Ps. 31. og hann giorer þad, ad aller Hluter hafa sinn Tijma, enn hann giorer þo alla Hlute vel i sijñ Tijma, Eccl. 3. þvi skyldu þeir medtaka Tijmana lijka sem af hanns Hende skamtada, so ad þeir fyrst skilie sig fraa Heidingianna Haavitsku, þeirra er meina, og laatast fyrerspaa, ad einn Tijme fyrer sig fære þeim og þeim Manne Lucku og hinn annar Olucku med sier, enn giæte þess ad aller Tijmar eru DRotteñs, af honum giorder og i hanns Hende, sierdeiles þar sem Drottenn hefur fyrerboded Dagana ad wtvelia, Levit. 19. og þaa þad giora, kallar hañ Sæde Hoorkonuñar, Es. 57. og hefur þar med keñt slijka

Fæviťsku ad varaſt, og under eins aſyſt Menn, ad varpa uppa hann ſiñe Ahyggiu; Þar nærſt, ſo ad Þeir medtake alla Tijma af Guds Hende, ſo ſem hanns Þenarar, med Audmykt, og jafn-vel Þo Þad ſieu Hryggdar Tijmar, og mögle ecke i moote DRottne, helldur mögle hvor einn moote ſinne eigen Synd, Thren. 3. enn ſege honum Lof og Prijs med David, Pſ. 34. Alla Tijma vil eg loſa DRottenn, hanns Lof ſkal æ-tijd vera i mijnum Munne! DRottenn giörer Tungled, Arenu Þar epter ad ſkipta, Soolen veit ſijna Nidurgaungu, Pſ. 104. Þvi ſkyllde Þa ecke Manneſkian vita, ad Tijmarner eru hennar vegna giorder, medtaka Þa af Gude med Lofgiörd, og dáſt ad hanns alvijſu, nád-ar-rijku og mattugu Stioernan? Sumared er einn ſa yndeslegaſte af Þeim forgengelegu Tijmum, og kann Þo Sálen ecke ad hafa ſijna Fullnægiu i Þeſs Fegurd, ſem ſtundar epter ei-num veglegre Tijma, utan ad nockru Leite, Þeg-ar hun fær Þann Tijma af Þeſs Umþenkingu ſier Imyndad, enn ſamt geſur Gud a Sum-renu margar Bevijſingar ſinnar Giædſku til Kyñna vid Mennena, ſo Þeir hafa nooga Ord-ſok til ad umþenkia Þad med Þacklæte vid hann aptur a moote. Hvada Umþenkingar ſkal Þa ein chriſten Manneſkia fǽra ſier i Nyt af Sumrenu? Umþenked:

1. Chriſtner Menn, ad a Sumrenu verdur Jorden friooſſom ydur til Glede og Uppheldis,

Þa

Þa gefur ſa goode Gud Dogg af Himne og friooſſama Tijma, uppfyllande ydar Hiortu med Fædſlu og Fognude, Act. 14. Þa koronar hann Ared med ſinne Goodgyrne, og hañs Footſpor driwpa af Feite, Pſ. 65. Þetta gioꝛer hann af ſinne eintomes Millde, fyrer utann alla ydar Verdſkulldan og Verdugleik; Þar fyrer, nær þier taked til ad verda fuller og feiter, gioreſt þa ecke lausläter, yfergefed þa ecke ydar Skapara og Fødur, reited hann ecke til Vandlætingar, med ydar Syndum, og gioreſt ecke þad ſawijſa og heimſkufulla Foolk, ſem þannig þackar ſijnum DRottne og Gude. Læted ecke ydar Vijntrie vera af Sodomæ Vijnvide, nie af þeim Akurlondum Gommoræ, ecke ydar Vijnber, Gall, nie ydar Vijnberia Log, beiſkann, ecke ydar Vijn, Drekanna Eytur nie grimmar Nødrugall, þvi ad Hefndenn er mijn, eg vil endurgiallda, ſeger DRottenn, Devt. 32. Vilie hann reffa og ſtraffa, þa er hann ſa Gud, af hvors Hende eingenn kañ ad frelſa, hann kann ad ſæra og græda, hann kann til Heliar ad færa, og Lijf ad gefa, nálægur er fyrer honum Tijme þeirra Ogiæfu ſem hanns Bodord forakta, og tekur miog ad flyta ſier, ibid. Snwed ydur helldur til DRottenns, ſo vill hann ſnwa ſier til ydar, Zach. 1. Taked ydar Illſku Breytne i burt fra hanns Augum, þvi hann ſeger: Ef þier vilied mier hlyda, þa ſkuled þier neyta Landſeus Audæfa, enn ef

þier vilied þad ecke, og erud Ohlyduger, þar ſkulud þier af Ofridar Sverde uppſvelgder verda, Eſ. 1. Offred þar fyrer Gude þvi ſem honum lijkar, þar hann lætur ydur Snægt hafa, ſo hann bleſſe ydur æ meir og meir, og vered hlyduger Orde DRottenns, þvi Hlydne er betre enn Offur, enn Ohlydne er Galldra-Glæpur, 1. Sam. 15. Lated og ydar Þacklæte a ſañaſt, ecke einaſta i Hlydnenne vid hann, ſem i Hiartanu fooſtraſt, enn i Verkunum opennberaſt, helldur einnig i hanns Lofgiord, og þacked DRottne Oaflaatannlega, þvi hann er goodur, og hanns Myſkunſeme varer eilijflega, Pſ. 106. Umþeinked:

2. Ad a Sumrenu vaxa Trien og bloomgaſt, þier vited ad þaug hafa þa misjaſna Avexte, og misjaſna Lucku i þvi, ad ſum verda fliootlega afhoggenn, hvar af þier meged þeinkia, ad ſo er lijka vared Mannanna Aſigkomulage, þeir Ogudhræddu bloomgaſt, og þenia ſig wt ſem Laurberia Trie, enn þa Menn gaanga þar fram hia, eru þeir horfner, og þa ad þeim er ſpurt, finnaſt þeir hvorge, Pſ. 37. Ofunded þa þvi ecke þar af, enn lated ydur umhugad vera miklu helldur, hvilijkum Trianum þier ſialfer meged lijkiaſt, og giæted þeſs, ad ſæler eru þeir ſem hafa ſijna Lyſting i Logmaale DRottenns, þeir eru lijka ſem þad Vidar-Tre, hvort ed rootſett er hia rennande Vatne, hvort ed ber ſiñ Avext a ſijnum Tijma, þeirra Laufblod viſna ecke,

ecke, og allt hvad þeir giora, þad mun luckast vel, Ps. 1. Kappkosted þeim lijker ad vera, og þad ecke alleinasta, helldur þar ad auke, ad lijka sem þær smaau Skepnurnar, finna Skiool under Skugga þeirra stooru Trianna, so læted þaa Featæku finna Skiool under ydar bloomgudu Laufum, þvi sæll er sa Madur, sem er myskunsamur, og lanar giarna, og wtretter sijn Erinde, so hann giore eingum þeim Ranginde, þvi hann mun æfennlega blijfa, Ps. 112. so munu þeir verda Tre Rettlætesins, Ps. 61. og ydar Dagar, sem Dagarner eiñar Eikar, Es. 65. Þaa hinn Rettlaate mun bloomgast, so sem Palmavidur, hann mun vaxa, so sem Cedrus-Tre a Libanon Ps. 92. Umþenked:

3. Ad a Sumrenu eru Grosen græn og fogur; Ad hyggia ad þeim, kienner best Frelsarenn vor, Matth. 6. Segiande: Hygged ad Akursens Liliugrosum, hvornig þaug vaxa, þaug viña hvorke nie spinna, eg sege ydur: Ad Salomon i allre sinne Dyrd, var eige so skryddur sem eitt af þeim; Þvi ad ef Gud skryder so Grased þad i Dag er a Akre og a Morgun verdur i Ofn kastad, skyllde hann ecke miklu framar þad sama vid ydur giora? O þier lijtelrwader! Fyrer þvi skulud þier ecke hugsiwker vera, og segia: Hvad eigum vier ad eta? Eda hvad eigum vier ad drecka? Eda hvoriu eigum vier ad klædast? Þvi epter þessu ollu sæker heiden Þiood, og ydar himneskur Fader veit þier þurfid alls þessa vid, fyrer

er þvi leited fyrst Guds Rijkes og hanns Riettlætes, og mun ydur allt þetta tilleggiast, og fyrer þvi skulud þier ei Um̄hyggiu bera fyrer Morgundegenum, af þvi ad Morgundagurenn mun fyrer sialfum sier Um̄hyggiu bera, hvorium Dege næger sijn Piaaning. Enn þo þier hafid ei þaa heidinglegu og forbodnu Um̄sorgun, og voned a DRotten̄, þaa giored samt hid Gooda, bwed i Landenu og leited ydar Atvinnu ærlega, Ps. 73. Þaa munud þier eingann Skort lijda, helldur vel forsorgader verda af ydar Fodur, og þeim Mun betur en̄ Grøsen, sem þier erud meira verder en̄ þau, fyrer han̄s Auglite. Um̄þenked:

4. Ad a Sumrenu er Vedurattan vorm; Þad giorer DRottenn af sinne Giædsku, til þess ad endurnæra þær Skiepnur sem a Vetrenum hafa Kulldann þolad, þo þyker sumum stundum ofheitt vera, sem lijklegt er, þess vegna, ad Manneskian er enn þaa ecke komenn til þess sem hun kunne sijna riettu Fullnægiu i ad hafa, hvad ydur skal koma til ad hugleida: Ad þo þier i Mootlætenu kvarted og seged med Brwdur Christi: Eg er dock þvi ad Soolen hefur brendt mig, Cant. 1. Þaa minnest Orda Peturs, 1 Pet. 4. Eige skulud þier lata þann Bruna undra ydur, hvorn ydur hender nær þier freistader verded, so sem hendte ydur nockud faheyrt, helldur gledied ydur þad þier med Christo lijded, uppa þad þier einnig a Opennberunar-Tijma hanns Dyrdar mættud glediast og fagna, og so

þier fryer verded fra þeſs helviijtſka Ellds Ofhita, þa gioreſt eiñig heiter med Sumarſins Hita, ad hann ſkirpe ydur ecke wt, ſo ſem þeim Volgu, af ſijnum Munne, Apoc. 3. helldur ad hann fære ydur burt wr Ofhita Mootlætinganna, þangad ſem Soolen mun ecke falla yfir ydur, nie nockurskonar Hitè, eñ Lambed midt a Stoolnum fæder ydur, og leider til lifande Vatns-Brunna, Apoc. 7. Umþenked:

5. Ad a Sumrenu lætur Gud rigna a Jordena, og þad verdur Ordſok til hennar Frioofgunar; Þad ſkal og vera ydur Ordſok til ad þenkia um þad andlega Sumar, þvi nu geſur Gud ſo naadarſamlegt Regn, og ſijna Arfleifd ſem þornud er, endurlijfgar hann, Pſ. 68. Eñ þad Regned er hanns naadar-rijka Evangelium, Himnarner hafa droped ofanad, og Skyen hafa rignt Riettvijſenne, Eſ. 45. Gud heſur foodrad oſs i lyſtelegum Gras-Haga, og leidt oſs fram ad ferſkum Votnum, Pſ. 23. Þar fyrer, taked Vara a þeſſum ydar Vitiunar Tijma, og i Dag, þo ad þier heyred hanns Rodd, þa forherded ecke ydar Hiortu, ſo hann ſverie ydur ecke i ſinne Reide, og ſege: Þier ſkulud ecke iñkoma til minnar Hvijlldar, Pſ. 95. Medtaked med Fagnade, med Packlæte, med Lijtillæte, med Alvorugefne hanns bleſſada Ord, medann þier meged þeſs nioota, og mootſtanded ecke hanns Naad þar inne, helldur rootfeſted þad i ydar Hiortum, ſo ſem mogulegt er, ſo ad

þier

hier færed þar af gooda Avexte, og verded ecke ein hvilijk Jord, sem til forgefens rigner aa, med þvi hier hafid hanns Ord enn þaa hreint, lifid ecke sem Heidingiar, þvi þad heidinglega Framferde er eitt Kennemerke til þess, ad Orded er foragtad, uppaa þad, ad Gud straffe ydur ecke med þeirre Plaagu sem hann hootar ollum Heidingium þeim sem ecke vilia hallda hanns Setninga, sem er, ad ecke skule rigna yfir þaa, Zach. 14. Hiñe somu hootar hañ, Am. 8. og seger: Tijmenn kemur, ad eg vil senda Hwngur i Landed, ecke Hwngur Brauds eda Vatns, helldur Hwngur Ords DRottenns. Giæted þess, ad þad vonda andlega Hwngur sem hier er nefnt, kann ad verka um̃ sijder eitt eilijft Hwngur, og ad vijsu eilijfann Dauda, þvi Madurenn lifer ecke af einusamann Braude, helldur af sierhvoriu Orde, sem framgengur af Guds Munne, Matth. 4. Elsked þess vegna ecke einasta Guds Ord af Hiarta, sem kann ad sedia ydar Saaler og svala þeim, sem kann ad frioofga ydar þurru Hiortu, so hier færed Avoxt, sem kann ad verka i ydur andlegt og eilijft Lijf, Joh. 6. Helldur Otteſt Gud einnig, og bided jafnanninnelega ad hann vidhallde þvi hreinu hiaa ydur, epter þvi sem Guds Ande bydur, Zach. 10. segiande: Þar fyrer bidied um̃ Kvolld=Regn af DRottne, so mun DRottenn giora Sky, og gefa ydur nooga Dogg til allrar Frioofgunar ydar Jardar, og hann mun laata rigna yfer

ydur

ydur i riettann Tijma, og þad mun verda ein Blessunar Dogg, so sem hann fyrerheiter, Ezech. 34. Hvør vill tregur vera ad bidia um̃ so gooda Hlute, sem gooda Von hefur ad mega faa þaa? Um̃ Kvollds-Regn er þeim ei sijst Nauds-synt ad bidia yfer hvoria Kvølld Heimsens er komed, so ad Ligarner drottne ecke yfer þeim, so ad Hugsvolun þeirra verde ecke til Onytes, þar fyrer bidied, og mun ydur gefast Matth. 7. Um̃þeinked:

6. Ad aa Sumrenu uppsprettа og bloomgast Avexterner, þo þeirra Fræ ligge folt, daudt og fwed i Jordunne um̃ Veturenn; Hvad ed er ein Epterlijking, uppaa þad eilijfa Sumar, sem byriast med Upprisu Framlidenna, þad kienner Christus, Joh. 12. segiande: Nema þad ad Frækorned falle i Jordena og deye, þaa blijfur þad einsamallt, enn ef þad deyr, þaa færer þad mikenn Avøxt, þad heimfærer Paulus enn framar uppaa Mannsens Holld, 1 Cor. 15. Segiande: Þad verdur saad forgengelegt, enn mun upp aptur rijsa Oforgengelegt, þad verdur saad i Vansæmd, eñ mun upp aptur rijsa i Veg-semd; Þad vitnar Ande Guds: Es. 26. Þijn-er hiner Daudu munu lifa og med Lijkomun-um upp aptur rijsa; Vaked upp! Losseged þier, sem ligged i Jordu lukter, þvi ad þijn Dogg er sw Dogg hinns græna Vallarenns; Og so sem, nær Avexter Jardarennar eru fullvaxner, til-reida Menn af þeim Braud og Vijn, hvørt

þeir brwka til Glede i Gestabodum, so mun og DRottenn Zebaoth þa giora uppa sijnu H. Fialle eitt. feitt Gestabod af klaaru Vijne, af Feite, Merg og dreggialausu Vijne, og hann mun a þessu Fialle burttaka Lijfblæiuna þar ed allt Foolk er med sveipad, þvi ad hann mun Daudann burtsvelgia eilijflega, Es. 25. Þetta hid eilijfa Sumared er þad, til hvors þier skulud þeinkia og stunda, þvi þo þad forgengelega Sumared, kunne ecke ad gefa ydur fullkomna Vellysting, þa kann þetta Oforgengelega þad ad giora, þvi vijst er þad, ad aller sem Gude hafa trwlega þioonad, munu epter þad, þeir eru upprisner af Jordunne, inngaanga i eilijft Lijf, Matth. 25. hvar þeir nioota eilijflega þeirrar Sælu, sem meire er enn fraa mege segia, þvi þad hefur eige Auga sied, og eige Eyra heyrt, og eige er i Mannsens Hiarta komed, hvad Gud hefur fyrerbwed þeim er hann elska, 1. Cor. 2. Fagned og glediest þar af, oll Guds Born, ad þesse Sælu Tijme er ydur fyrerbwenn; Fagned og glediest þar af, ad hann er nalægur, hvad þier saed skiniad, nær þier samannbered Fyrersogn Christi um Teiknen sem skie munu fyrer Dooms Dag, vid nærverande Tijma, og þad sem a þeim skiedur; Fagned og glediest þar af a nærverande Sumre, ad þad er ydur eitt Minnes Teikn uppa tilkomande Oforgengelegann Dyrdar-Tijma, so sem JEsus kenner i þessu Evangelio, hvar ed hann kall-

kallast Guds Rijke, þad er: Hanns eilijfa Dyrdar Rijke.

O vor Gud og Hiálpare, HErra JEsu! Kom snarlega, til ad frelsa oss frá þvi Sorgengelega, og innleida oss i þad fagurblómgada Land lifande Manna, hvar ekke er nokkur Ummbreyting Tímans, helldur eilif Fagnadar Tíd, fyrer Sakker þinnar heiløgu Forþienustu, Amen! Amen!

A Mid-Sumars Bænadag.

Evangelium, Marc. 4.

Og hañ sagde: Guds-Rijke er lijka so sem, nær Madur kastar Fræe i Jördena, og sofnar siidañ, og hañ skendur upp Noott og Dag, enn Fræd vex upp, so ad hann veit eige

eige, þvi Jørden fæter Avøxt af sier siælfre, i fyrstu Grasid, þar næst Axed, og er þad hefur fram leidt Avøxtenn, þaa sender hann strax Kornsigdenn, þviad Korn-skurdar-Tijmenn er komenn.

Inngaangurenn.

Þetta H. Evangelium er ein Epterlijking af Christo framsett, sem tekenn er af jardneiku Akur-Verke, Mønnum til Uppfrædingar, ad þeir þvi betur lære af Samlijking þessa jardneska og mannlega Verks, sem þeir hafa af Nætturunne frekare Skilning aa, hvørnig þeir eige ad þeckia Guds Þioonustu i hanns Akre, so þeir kunne sijnum Herra rettelega ad þioona, þeim siaalfum til tijmannlegra, andlegra og eilijfra Giæda-Nota. Margar Epterlijkingar af ímsu Efne eru framsettar i H. Ritningu, teknar af jardneskum Hlutum, enn faaum af þeim er vid fleire andleg Efne samlijkt enn Akur-Verkenu, hvort þo er einkannlega tveñslags: 1. Nætturlegt Akur-Verk. 2. Andlegt Akur-Verk. Þad nætturlega Akur-Verk er þad, nær eiñ Akur-Madur, añadhvort siaalfur, edur fyrer sijna Þienara plæger, og yrker

Jord-

Jordena i riettann Tijma, so hun verde hæfeleg til Saadverksens, saer þar nærst Sædenu, i þann tilbwna Akur, og bydur so epter Grassens og Kornsens Vexte, allt þaangad til þad er fallvaxed, þa lætur hann løksens Kornskurdar-Menénena, slaa edur uppskiera Korned, med þeirra Sigd, a Kornskurdar-Tijmanum; Og samannsafna Hveitenu i hanns Kornhlodu, enn Ognunum og Illgresenu til Elldsneytes, þar um maa lesa, Gen. 30. Ruth. 2. Matth 13. Og vijdar annarsstadar; Þad andlega Akur-Verk er fierdeiles fernslags: 1. Er þad, sem vidkemur Mannanna Athofnum, þegar Mañeskian gioreft Akur-Madur, og saer i Akur christelegrar Kyrkiu, añadhvort Illu og i Holldenu, þad er, Løstum og Odygdum, enn uppskier vonda Giörninga og Skadseme, þad er, Plaagur og Fordiörsun, ellegar hañ saer Rettlætenu og i Andanum, þad er, goodum Dygdum, enn uppskier Kiærleikann og eilijft Lijf, Hos. 10. Gal. 6. 2. Er þad andlegt Akur-Verk, sem vidkemur Lijkømum Guds Barna, þegar Gud er Akur-Madurenn, og epter tijmannlegann Dauda, lætur þa nidursaast i Vansemd, i Akur Jardarennar, og þadann aptur upprijsa i Vegsemd, 1 Cor. 15. 3. Er þad andlegt Akur-Verk, sem vidkemur Mañanna Saalum, þegar Gud er Akur-Madurenn, og saer Sæde sinna H. Orda, i Akur Mannanna Hiarta og Saalna, ad þeir bære

D þar

þar af Avexte Rettlæteſins, wtſendande ſijna Kennemenn, til ad vera Verka-menn, i þeirre hanns Kornſkieru, Luc. 8 og 10. 4. Er þad andlegt Akur-Verk, ſem vidkemur øllum Mannenum, þegar Gud er Akur-Madurenn, ſem ſaad heſur i Akur Heims þeſſa, þvi gooda Hveite-Sæde, ſem eru Guds Rijkes Syner, enn nær hanns Þienarar ſvaaſu og vokrudu ei Akurenn, ſaade Dioſullenn þar i bland Illgreſenu, ſem er Illſkunnar Syner, þeſſa Avexte til ad uppſkiera, wtſender hann a Kornſkurdar Tijmanum, þad er a Enda Heimſens, ſijna Kornſkieru Menn, Englana, ad þeir ſafne Hveitenu i hanns Kornhlødu, enn kaſte Ognunum og Illgreſenu i Ofn þeſs Oſlockvannlega Ellds, Matth. 3. og 13. Um̃ þetta Akurverk talar þad H. Evangelium ſem ſtrax var uppleſed, þvi jafnvel þo i þvi ſtande, ad Akur-Madureñ ſeſur, og vite ei þaa ed Fræed vex upp, þaa er þad talad, fyrſt epter mannlegum Plagſid, og i Tillite til Mannanna Skilnings, þar næſt, i Tillite til þeirra raungra Meiningu, er þyker ſem Gud giæte ecke ad, ſkeite ecke um̃, edur jafnvel vite ecke af, um̃ þeirra Fram̃ferde; Enn ſo þetta verde enn þaa auglioosara fyrer vorum Skilninge, vilium vier fram̃veges yfirvega: **Hvørſu þeir, ſem vilia vera Børn Guds Rikes, ſkule ſier hegda i hanns Akre, ad þeir umm ſider, ſem Hveite, ſafnader verde i hanns Kornhlødu.**

O vor

O vor Gud og HErra! hiælpa oss þar til, med Fulltinge þijns H. Anda, i vors Frelsara JEsu Nafne, AMEN.

Utskijringen.

Jorden, hun er DRottenns, og hvad i henne er, Jardar-Krijnglan, og hvørier þar inne bwa, seger hinn H. David, Ps. 24. og ecke ææn Ordsaka, helldur til þess ad Menn lære ad trwa, fyrst, þvi, ad sæ almæættuge Gud, sie rettur Eignar-Herra allra Hluta æ Jordunne, og eins vel Mannanna; Þar nærst, ad hann bere Um̃hyggiu fyrer sijnum Skepnum. Ecke þarf Manneskian ad ætla, ad hun sie þess Eignar-Herra, sem Gud hefur heñe læænad og gefid til Brwkunar, ecke nema æ medann hun lifir æ Jordunne, þvi þææ hun deyr, hefur hun eckert i burtu med sier, 1 Tim. 6. Guds er Eignen øll, sem hann mææ giora af hvad hann vill; Þvi seger hann: Bæde Silfur og Gull, er mitt, Hagg. 2. Þvi trwde Job, er hann sagde: DRottenn gaf þad, DRotteñ burt-took þad, blessad sie Nafned DRottenns, Job. 1. Þvi trwde David, er hañ sagde um̃ Gotzed: Ad þad være allt Guds, og allt komed af hanns Hende, 1 Paral. 30. Þvi trwde Paull, er seger: Af honum, og fyrer hann, og i honum, eru aller Hluter, Rom. 11. Ecke þarf hun helldur ad ætla, ad hun sie sinn eigeñ

Herra, helldur Guds Þenare, og skylldug honum ad hlijda, þvi hann er DRottenn hennar Gud, sterkur Vandlætare, vitiande Ranglætes Fedranna a Sonunum, i þridiu og fioordu Ættkvijsl, þeirra sem hañ hata, enn giorande Myskunseme i þusund Lidu, þeim sem hañ elska, og hanns Bodord vardveita, Ex. 20. Eda skyllde hun dirfast annad ad segia, enn hun sie hañs Þioon, og þad þo Onytur Þioon, sem þad einasta giorer hvad hun ætte med Skyldu ad giora, so sem JEsus bijdur? Luc. 17. Eins lijka skyllde eingenn þenkia, ad Gud sie affkiptingarlaus uñ sijnar Skepnur. Er hann ecke sa, i hvorium vier erum, lifum og hrærumst? Act. 17. Lætur hann ecke Grasid uppspretta fyrer Fenadenn, og Kornsæded Monnunum til Nytsemdar? Ps. 104. Fæder hann ecke Himensins Fugla, sem þo hverke sa ne uppskiera? Matth. 6. Eru ecke Konganna Hiortu i hañs Hende so sem Vatnslæker, og hann hneger þau hvert er hann vill? Prov. 21. Sannarlega er hann sa Gud, hvors Lijke ad hverge er, og giorer allt hvad honum velþocknast, Es. 46. Þessum sama Gude, sem er so vel allra Hluta Stioornare sem Herra, honum hefur þocknast ad kalla Mennena, sijna Þenara, til ad þioona, bæde i þeim nátturlega og þeim andlega Akre, sem hvorutvegge er hanns, bæde i lijkamlegu Erfide, og i ymsum Stiettum christelegrar Kyrkiu, so ad allt hvad Madurenn giorer, þad a

hann

hann ad gióra af Hiarta, so sem DRottne, eñ ecke Monnum, so sem Paulus bijdur: Col. 3. vitande þad, ad hvad hann giører Gott, þad mun hann af DRottne medtaka, hvort hañ er Þræll edur Frelsinge, Eph. 6. Hvornig skulu þær Guds Born hegda sier i hanns nátturlega Akre? Gyrnest þier, sem kallast vilied Christ-ner, trwlega ad þioona Gude i ydar lijkamlegu Erfide, hvort helldur þad er Akuryrkia, edur annad sem heyrer til Upphelldes ydar nátturlegu Lijfs, so sem þier hafid nu heyrt, ad þier þioon-ed honum þar inne, enn ecke Monnunum, þær, hvornig þier sæed þad giort, kenner ydur DRottenn.

1. Es. 8. segiande: Helged DRottëñ Zeba-oth, lated hann vera ydar Hrædslu og Otta, þa mun hann ydur til Helgunar vera, þad er, lated oll ydar Verk, og allar ydar Fyrertekter, vera so a sig komnar, ad þier hrædest ad stygg-ia Gud þar med, þeinkiande alltijd a þad, ad hann er Doomare allra ydar Athafna, og end-urgelldur hvorium epter sijnum Verkum, Rom. 2. og sem Jeremias seger: Latum oss Ottast DRottenn Gud vorn, sem oss gefur Morgun Doggena og Kvolld-Regned i rettann Tijma, og vardveiter vora Haustyrkiu arlega Ars trw-legana, Jer. 5. so hann ei yferklage ad þier seged þad ei einusinne i ydar Hiarta, þa mun hann styrkia ydur i ollu goodu Verke.

2. Kienner hann ydur þad, Matth. 22. segiande: Elska skalltu DRotteum Gud þinn, af ollu Hiarta þijnu, og þinn Naunga sem sialfann þig, hvar med ydur verdur synt, ad so sem þier fordest ad styggia þann þier elsked, so skulud þier og i þvi læta sicest, ad þier elsked Gud, og hanns vegna ydar Naunga; Þesse Elskan a so ad framkoma i ydar nætturlegu Erfide, sem odrum Athofnum, ad þier sieud ecke þeir Liwgarar, sem segast elska Gud, og liwga þad þa, med þvi þeir hata sinn Broodur, 1. Joh. 4. Til enn þa frekare Undervijsunar, hygged ad Vegum hinna Otrwu Þioona, ad þier flyed þa, og vijked fra Heimskunne, enn læred Hyggendenn.

1. Leita þeit Otrwu Þioonar sinnar eigenn Æru i sijnu Erfide, enn ecke Guds Dyrdar, meinande, ad þier þioone sialfum sier, en ecke honum, lijka sem þeir vilie ræna hann sinne Dyrd, hvoria hann vill þo eingum gefa, Es. 42. Enn hann seger: Ad sa sig forakte, skule fyrerlitenn verda, 1. Sam. 2.

2. Uppskiera þeir Otrwu Þioonar, þar sem þeir sadu alldrei, og samannsafna, þar sem þeir dreifdu alldrei, og þad so sem fyrer sialfa sig, og ecke sijns HErra vegna, enn trwa þvi ecke, ad þad er mikell Avinningur; hvor hann er gudhræddur og lætur sier sijna Lucku nægia, 1. Tim. 6. nærande sig þannig ecke af Erfide sinna Handa, sem Guds Born, Ps. 128.

helld=

helldur af annara Erfide, og enn framar leitast vid, hvorsu þeir gete þar med audgast; Þvilijker eru Piosfarner, sem selia sinn Herra stundum fyrer einn Pening, og fer þeim þa midur enn Judæ Ischarioth, sem selde hann fyrer þriatiju, Matth. 27. þeir falla og þar med fra hanns Naad, missa einnig, epter hans rettum Doome, hanns Vardveitslu, so hann lætur þa ganga þeirra eigenn Vegu, vegna Synda þeirra, Act. 14. so sem Achab skede, 1 Reg. 22. jafnvel þo hann um nockra Tijma vidhalde þeirra lijkamlegu Lijfe, bijdande epter, ef skie mætte, þeir giørdu Ydran og endurbættu sig.

3. Þretta þeir Otrwu Pioonar Gud, i þvi, sem þeir eiga hanns Safnadar rettum Limum, epter hanns Bode, ad gialda, hvar fyrer hann sialfur seger: Ad þeir sieu bølvader, so ad aller Hluter hverfe wr þeirra Hondum, Mal. 3.

4. Fagna þeir Otrwu Pioonar i þeirra Safne, med hinum rijka Korn-Bwra, eins og være þad þeirra eilijf Eign, enn munu fara skyndelega þar fra so sem hann, ef þeir eru ecke i Gude rijker, Luc. 12. Hafe nockur ydar so þioonad, þa heyred Ord DRottenns, er hann seger: Laated af Illu, læred gott ad giøra, þo ad ydar Synder sieu raudar sem Blood, þa skulu þær snioohvijtar verda, og þenked til, ef þier ødruvijs giøred, ad hvad Madurenn nidursaer, þad mun hann uppskiera, Gal. 6. og þad epter þvi sem DRottenn hefur i sijnu Orde openberad;

Þeir Otrwu Þioonar, Forsmaan og vondar Giørder, Vanblessan og flioota Fordiorsun; Þeir sa Vinde, enn uppskiera Storm, Hos. 8. Leited Þvi DRottenns nu i Dag, og aakalled hann, medann hann er næalægur, ad hañ mykiune sig yfer ydur, tilreide ydur til sinnar trwrrar Pioonustu, sijdann fullkomna giøre, og vardveite ydur i henne allt til Enda, fyrer JEsum Christum, Þaa mun hann blessa ydur, bæde med andlegre og lijkamlegre Blessan, Þaa mun hann bænheyra Himenenn, læata Himeneñ bænheyra Jørdena, og Jordena bænheyra Korned, Vijned og Vidsmiored, og Þaug mun hann læata bænheyra ydur, Hos. 2.

Hvernig skulu nu Guds Born hegda sier i hanns andlega Akre? A ydur sem i honum Þiooned, og ei sijdur enn i hinum, trwlega Þioona eiged, er ad sonnu Þad sama skiled, sem aadur er sagt, ad Þier Otteft og elsked Gud wt af Hiarta, hvad, so Þier kunned skinsamlega epter Guds Vilia ad giora, Þaa athuged:

1. Ad nær Þier erud Akur-Menn i Þeim andlega Akre Guds Christne, ad Þier saaed Þar nidur Þvi gooda Sæde christelegra Dygda, uppaa Þad Þier meged Blessanena uppskiera, hvornig Þier skulud Þad giora, kienner ydur Christur, Matth. 11. segiande: Taked aa ydur mitt Ok, og læred af mier, Þvi ad eg em hoogvær, og af Hiarta lijtelaatur, og munud Þier Hvijlld finna

Saalum

Sælum ydar, þvi ad mitt Ok er sætt, og miñ Þwnge er liettur. Taked epter þessu, Guds Born! Elskann til JEsum giorer þad, ad hañs Ok er hanns Bornum sætt, þvi ad Kiærleikurenn uñber alla Hlute, 1. Cor. 13. Þesse JEsus formællte ecke igiegn þa honum var formællt, og Ognade ecke þa hann leid, enn ofurgaf þad honum sem riett dæmer, 1. Pet. 2. Hann var yfer ollum, enn giordest ollum undergefenn, og vard hlydenn allt til Daudans, Phil. 2. Hann atte alla Hlute, enn gyrntest þo eckert af þvi jardneska Fie ad hafa i Eignarhallde, og eige helldur hafde hañ, hvar hañ mætte Hofde sijnu adhalla, Luc. 9. Hann var heilagur, saklaus, Ofleckadur, og Syndugum fraskilenn, Hebr. 7. Epterfylged hañs Footsporum, þa finned þier Hvijlld ydar Sælum, og þa þier lijded med honum, og nidursæed med Tarum, munud þier med Fagnadenum uppskiera, med þeim er ganga wt grætande, og bera ægiætt Sæde, og koma aptur med Fognude, og bera sijn Bindene, Ps. 126. Lijka sem þeir ed gledia sig af Haustvinnunne, Es. 9. Athuged:

2. Ad aller nidursæest þier i Vansemd i Akur Jardarennar, þvi hvorsu bloomlegur sem eiñ kann ad vera, þa verdur hann samt upphoggenn, so sem Grosen med Liannum, þvi ad allt Holld er Hey, og allur þess Bloome so sem Akursens Bloomstur, Es. 40. enn so þier sieud

um̄, ad þier uppriiſed aptur i Vegſemd, þar læred ad deya chriſtelega, hlyded Rædleggingu Syrachs, er ſeger: Hvad þu giorer, hugſa fyrer Endanum, og muntu alldrei illa giora, Syr, 7. Ef þier lifed vel, verdur ydar Enda-lykt good, enn Æfelok þeirra Ogudlegu er Fyr-erdæmingen, og þeirra Vegſemd, ſem jard-lega eru ſinnader, verdur til Skammar, Phil. 3. Nær Eiken fellur i ſudur eda nordur, og i hvoria Att hun fellur, þar liggur hun, Eccl. 11. So ſem einn er æ ſig komenn i Guds Auglite þegar hann deyr, ſo verdur hann þegar hann uppriis, i þvi ſem hauns Sæluhiælp æhræer-er, Gud gefe oſs øllum, ad lifa gudrækelega, deya chriſtelega, og uppriiſa vegſamlega! Athuged:

3. Ad nær Gud ſaaer ſiña H. Orda Sæde i Akur ydar Hiartna, ſo ad Sæalen ſære þar af Avexte, og ſender ſiina Kornſkurdar-Menn til ad leita Avaxtanna, þa læted þar finnaſt gooda Avexte Trwareñar og Kiærleikañs. For-agted ecke Guds Ord, þad Oforgengelega Sæd-ed, af hvoriu þier erud endurgetner, 1 Pet. 1. Sem er Kraptur Guds, er hiælplega giorer alla þa ſem þvi trwa, Róm. 1. Mootſtanded Diofleñum med Trwnne og Bænenne, ad hann hriſſe þad ecke burt wr ydar Hiortum, root-feſted þad diwpt i þeim, ſo þier hafid þad ſem ydur getur ſtyrkt æ Tiima Freiſtingarma; Læt-ed ecke Þyrna verallblegra Gyrnda og Audæfa,

hind-

hindra Uppvexte þeſs gooda Sædeſens, hvor Eyru hefur ad heyra, hañ heyre þad, þaa munud þier under eins eria og uppſkiera, og Sædenu ſaa, Amos. 9. Hvor þetta Sæde geymer, hann mun ecke ſiaa Daudañ ad eiliſu, Joh. 8.

4. Athuged þad, med ſkylldugu Þacklæte vid DRottenn ydar Gud, ad hann hefur ſett Mañeſkiuna i ſinn Akur, Heimenn, ſo ſem gott Hveite-Sæde, þaa hañ giørde hana i Fullkomlegleika, og epter ſinne Mynd, Gen. 1. Og þaa hun fyrer Dioſulſens Tilteiging, giørdeſt þar epter ſo ſem Jllgreſe, hreinſade hann hana, og wtvegade aptur med ſijnu eigenn Bloode, til þeſs, ad hun frelſadeſt fraa eilijfum Ellde, og yrde Guds elſkulegt Barn, 1 Joh. 1. Act. 20. Gal. 4. Og uppaa þad, hun þeſſa Frelſes niootande yrde, hefur hann endurgeted hana med ſijnu lifande Orde, ſo hun umvendteſt til hanns og lifde; Gleymed ei helldur þeirre hanns Giædſku, ad hann, ſem med ollum Riette, maa brcadlega afſnijda þaa Synduga, bijdur opt leinge epter þeirra Umvendan. Þetta er hanns Þolennmæde, ſem þier ſkulud hallda fyrer ydar Saaluhiaalp, 2 Pet. 3. Med þvilijkre Giædſku vidhelldur hann þeſſum ſijnum Akre, allt til Kornſkurdar-Tijmans, ſem er Heimſens Ender, hvor nu er hardla naalægur ordeñ, epter ſialfs hañs Fyrerſogn, og Petur ſeger: Ender allra Hluta tekur ad naalgaſt, 1 Pet. 4. A honum munu Englarner, hanns Kornſkurdar-Menn, i þeim

Akre

Akre uppskiera, bæde Hveited og Illgresid, og samansafna Guds Børnum i Kornhlødu himneskrar Sælu, enn kasta Sathans Børnum i helvijtskann Elld, Matth. 13 og 24. Nu er Tijme til hiá oss, ad uppskera Jardarennar Avexte, vier vitum ei nema nu sie lijka Tijme til, ad sá himneske Akur-Herrann sende strax Kornsigdenn, so sem þetta H. Evangelium seaer, og sege til sijns Engels: Slá til med Sigd þijnum, og skier upp, þvi Kornskieru-Tijmenn er komenn, af þvi Haustyrkian Jardarennar er þornud, og hann hoggve til med sijnum Sigde á Jordena, og Jorden verde haustunnen, Opennb. B. 14. Taked nu þvi Vara á ydar Vitiunar-Tijma, aller sem þioona vilied þeim sanna Gude med Trwfeste, og giored snarlega Ydran, þvi ad Guds Rijke er nálægt, Matth. 3. Enn sá Gud allrar Náadar, sem oss hefur kallad til sinnar eilijfrar Dyrdar i Christo JEsu, hann mun ydur, sem um litla Stund lijded, fullgiora, tilreida, styrkia, efla og stadfesta, 1. Pet. 5.

O JEsu! Lát oss, nær þu kemur, óflekkada og óstraffannlega i Fridnum fundna verda, og sijdann innsafnada i Guds Barna Bindene, hiá þier vera eilíflega! Þier, med Gude Fødur og H. Anda, sie Dyrd og Valld, um Alldur og ad eilífu, Amen!

A Vetrar Inngaungu Bænadag.

Evangelium, Marc. 13.

Bidied helldur ad Flootte ydar verde ei um̃ Vetur þvi ad aa þeim Døgum verda sliikar Hørmwngar, hvoriar eige hafa vered fraa Upphafi Skepnunnar, þaa sem Gud skapade, og allt til þessa, og eige helldur munu verda.

Inngaangurenn.

Þetta H. Evangelium, er ein Fyrersogn og Aminning, hvar med Christus JEsus fyrerseger, ecke einasta sijnum Læresveinum, helldur og under eins øllum Monnum, þvi Marc. 13. seger hann: Þad eg sege ydur, þad sege eg

eg ollum; Hvilijkt ad verda mune Hættalag Hormungar-Tijmanna, so vel um̃ þa sijdurstu Jerusalems Eydeleggingu, sem um̃ Veralldar-ennar Enda, þvi hvorutveggiu samtenger hann hier, og wtmælar þa medsomu Ordum, so þar af mæ liooslega skilia ad Jerusalems Foreydsla hafi vered Fyrermyndan uppæ Heimsins Und-ergang; Lijka so æminner hann alla Menn þar med, til ad bidia: Ad þeirra Floette verde ecke æ þeim Tijma, sem Ohendtugast er æ ad flya, epter þad hann ædur fyrer framann hefur rædlagt ad flya, kemnande þeim so, ad Bænen sie eitt Medal, fyrer hvort þeir kunne ad fryast fra Ogiæfu hinna vondu Tijmanna; Enn med þvi þesse hanns Aminning og Kenning snerter þa, yfir hvoria þessa Heims Ende er komenn, þa hafa þeir nærsta nooga Ordsok til ad gior-ast þar wt af vareygdarsamer, uppa þad, þeir komest hia lijkamlega ad flya, enn gete andlega flwed til Guds Nædar, hvar ed er þad betsta Athvarf, ædur enn þeir Ohendtngu Tijmar koma yfir þa. Veturenn er einn Partur þess forgeingelega Tijma, hann er opt Ohendtugur fyrer Flootta-Menn; Ef Menn þurfa ad taka Vara æ honum þess vegna, hvad þa helldur fyrer þvi, ad þar er þrennslags Vetur til? 1. Tijmannlegur Vetur. 2. Andlegur Vetur. 3. Eilijfur Vetur. Sa tijmannlege Vetur er einn viss Tijme sierhvors Ars, af Gude tilskick-adur, æ hvorium Vedred er kalldara enn æ od-

ødrum Tijmum, og Jorden folare, þa upp-
þorna Grøsen og Bloomstren, þa falla Avert-
erner af Eikunum, þa gefur Gud Snioóenn
sein Ull, og dreifir Hrijmfrostenu sem Ösku, og
fleiger sijnu Hagle sem Munnbitum, hvor fær
þa stadest fyrer hanns Froste? Hann mæler
eitt Ord, þa brædnar þad nidur, hann lætur
sin̄ Vind blaasa, so þidnar þad aptur, Ps. 147.
Saa andlege Vetur er almennelega saa Tijme,
a hvorium Menn, annadhvort ecke faa ad nioo-
ta hreinnar Evangelii Kenningar, edur þo þeir
mege þad faa, skeita þeir eckert þar um̄, og ræ-
ka þvi i Villu og Vantrwar-Myrkrum, hvad
ecke sijdst mun framkoma a þeim sijdurstu Dog-
um Heimsins, so sem Guds Ande hefur fyrer-
sagt: Zach. 14. Þa skal DRottenn Gud min̄
koma, og aller Helger med honum, og a þeim
Tijma skal eckert Lioos vera, utann Kullde og
Frost, og Christur sialfur seger: Luc. 18.
Enn þa, nær Mannsins Sonur kemur, mei-
nar þu hann mune finna Trw a Jordu?
Enn sierdeileslega er saa Tijme andlegur Vetur,
a hvorium Saalen finnur ecke til Guds Sæt-
leika, og meinar ecke annad enn hann sie sier
reidur, og þa maa hun kallast sw hin Volada,
yfer hvoria øll Stoorvidre gaanga, Es. 54.
Saa eilijfe Vetur er Kvala-Tijme Helvijtes
Pijsla, a hvorium þeir Fordæmdu pijnast ei-
lijflega, saa Vetr byriast yfer þeim audsynelega,
nær þeir uppriisa til eilijfrar Smaanar og Skam̄-
ar,

ar, Dan. 12. og vidheldst siidann med eilijfre Eymd, hvar ed er Op og Tanna=Gnistran, Matth. 25. Þa mun Hagled vera ofann ad Skoogenum, og sw Borgen þar fyrer nedann mun nedarlega verda, Es. 32. hvar inne þeir munu bliifa eilijflega, enn a medann bwa Guds Born i Hwsum Fridarens. Yfer hvorn sa andlege Vetur er komenn, honum er hættara vid ad geta ei fiwed farsællega, hafe hann þad ei adur uppbyriad; Enn yfer hvorn sa eilijfe Vetur kemur, honum er Omogulegt þadann i fra ad flya, þvi þa mun verda hin stærsta Hormung, þar fyrer skylde sierhvor einn bidia, ad hanns Flootte verde ei um Vetur, so sem Christur kenner i þessu H. Evangelio. Hier wtaf vilium vier framar yfirvega: **Hvørsu Menn skule Vetrar=Tímans Ummþenkíng sier i Nyt færa, ad aller Tímar verde þeim gledeleger.**

O vor Skapare! J hvors Hende ad eru aller vorer Tijmar, gef oss þad ad byria og framkvæma alla Tijma, þier til Dyrdar, enn oss til Velferdar, fyrer JESU Christi Skulld, ad samverkande H. Anda, Amen.

Utskijringen.

So leinge sem Jorden stendur, þa skal ecke þrioota Sad og Kornskurd, Frost og Hita, Sumar og Vetur, Dag

og

og Noott, seger hinn almaattuge Gud, Gen. 8. Hennann Saattmaala sem hann hefur giørt vid Jordena, Lopted og Tijmana, hefur hønum þocknast ad læta sinn Þienara Moͤsen uppteikna so skilmerkelega, til þess, ad Menn gleyme ecke Gude sijnum, og hanns rettre Þeckingu, þvi þar med minner hann þaa, fyrst, a sijna miklu Myskunseme, ad hann vill ecke allt til Veralldarennar Enda so reidast, ad hann slæe i Hel med Vatnsfloode allt lifande Holld a Jorduñe, og hefur sett til eins Teikns þar uñ, Regnbogann i Skyenn, Gen. 9. Þar næst minner hann þaa þar med a sinn eilijfa Sañleika, so þeir trwe hanns Orde, ad lijka sem allt þetta stendur epter þvi Orakad, so stande og allt þad sem hann hefur i þvi sagt, vilie þar fyrer nockur Syndare andvaralaust, aan Ydrunar og Aflaats, i sinne Hvermoodsku enn þaa syndga, trwande ei ad hann mune þo þess vegna fyrerfarast, so sem Christur seger: Luc. 13. Þaa giæte hann ad, hvort Saattmaale Guds vid Sumar og Vetur er farenn ad þrioota, eda vilie nockur Syndare sem med harmþrwngnu og sannydrande Hiarta flyr til Guds Naadar, efasamur gioorast, og þeinkia ad Gud mune fyrerlijta hann edur fraa fraa sier reka, hvar i moot þo Guds Ord vitnar, Ps. 51. Joh. 6: Giæte hañ eiñig ad, hvort Saattmaale Guds vid Frost og Hita er fareñ ad þrioota, og munu þeir jaa-

ta ad Veger DRottens eru ecke utan Myrkunseme og Sannleikur, Ps. 25. Hier ad auke verda Menn med þessum Scattmaala minter aa Guds almaattuga Stioornan, so ad þeir hrædest, bæde fyrer þvi, ad vera honum Ohlydner, og ad finna ad þvi sem hann giorer: Hanns Skiepnur, Vindurenn og Sioorenn hlyda honum, Marc. 4. Hann hefur hamlad Siaafarenns Ofluþe med siinum Garde, og sett Steyngur og Hurd þar fyrer og sagt: Allt hijngad ad skalltu koma, og ecke lengra, hier skulu þijnar stolltu Bylgiur leggia sig, Job. 38. Fyrer hanns Ord, sellur mikell Snioor, Syr. 43. Fyrer þessu hrædast Menn, þvi skylldu þeir þaa ecke miklu framar hrædast þann sem þetta giorer? Þetta kann ad skada Mannsens Lijf, epter hanns Bode, enn ei framar, enn hann getur Lijfe og Saalu tortijnt til Helvijtis, Matth. 10. Vilie hann nockud giora, hvor vill finna ad þvi? Vei þeim sem moglar aa moote sijnum Skapara, einkum, sem er Skurned Leyrsens, moote Leyr-Kieraśmidnum, Es. 45. Gud hefur Veturenn giort lijka sem Sumared, þvi aa saa Tijme af honum gefenn eins vel ad medtakast med Þacklæte, og aan Moglunar, og þad jafnvel þo Menn reyne aa honum nockud nijootdrægt, einkum, þar hann hefur þeim ecke wt i þann Tijma raadlausum sleppt, helldur kennt þeim þaug goodu Raad, ad bidia, so þeir kynnu ad frijast fraa þess Tijma Ohentugleik-

leikum, hvad þeir skinsamlega kunna ad giora, ef þeir vel yfervega hanns Hættalag; Hvada Umþeinkingar, skal þaa ein christenn Manneskia, færa sier i Nyt af Vetrenum? Jhuged:

1. Christner Menn, ad a Vetrenum, er Jorden Ofriossom, þaa þyker Moñum stundum, Himenenn yfer siinu Hofde vera sem Kopar, og Jorden under þeim sem Jarn, Devt. 27. Þo er þad ecke so, a medann Gud syner sig ecke reidann, þar ed hann forsorgar þaa so dadsamlega, og lætur þaa ecke lijda nockra Neyd, enn villde hann i Reide sinne straffa, og slaa bæde Vetur-Hws og Sumar-Setur, sem hann hootar, Amos. 3. So Menn hlytu ad kvarta og segia: Sumared er i burtu, og oss kemur eingenn Hialp, Jer. 8. Þaa kyñe Monnum so ad synast; Þo mega þeir lata sier lynda. þar med, sem til miklu þyngra unned hafa, og þad, þott hann skipade þeim ad flya til Ovina sinna, so sem Zedechiæ Konge, Jer. 38. Skipe hann ad flya, hvor vill þaa vidstanda? Skipe hann ydur under einhvoria siina Hirting, hvorsu vilied þier hana þaa umflya? Þar fyrer hafid Raad Christi i Tijma, og biddied ad ydar Flootte verde ei um Vetur, ad þier hliooted ecke ad verda Floottamenn a þeim tijm annlega Vetre, med þvi þaa er lijtel Lijfsbiargar Von a Eydunum, ad Sumared verde ydur ecke sem Vetur, Floottanns vegna, ad Gud straffe ydur ecke i sinne Reide, helldur epter siñe

mikellre Myskunseme, afvende fraa ydur for-þentum Plaagum; Bidied vel, enn ecke illa, epter Raadleggingu Jacobs, Jac. 4. so ad þier Bænheyrder verded; Skilied ydur vid ydar Synder, þvi Gud bænheyrer ecke Syndnga, Joh. 9. þad er, þaa Ydrunarlausu, og þo þier bidied margfalldlega, þaa heyrer hann ydur þo ecke, ef ydar Hendur eru fullar af Bloode, Es. 1. Bidied Gud ad burt-taka ydar Hiartans Mootþrooa, so hann hafi ecke þad Sinne til ydar, sem hann sagdest hafa fordum til sijns Foolks, fyrer Munn Jeremiæ: Enn þo ad Moses og Samuel stædu frame fyrer mier, þaa hefde eg þo ecke neitt Hiarta til Foolks þessa, Jer. 15. Bidied af Alvøru, annars kynne hann ad klaga yfir ydur sem Jsrael, er hann seger: Eg leitade aa medal þeirra, hvørt nockur sette sig Mwr-Vegg mier i gegn, vegna Landsins, so eg skyllde ei fordiarfa þad, enn eg fann eingann, þar fyrer wthellte eg minne Reide yfir þaa, Ezech. 22. Þar fyrer snwed ydur til DRottenns, og seged so til hanns: Fyrergef oss allar vorar Synder, og giør þu oss gott, so vilium vier offra Yxnum vorra Vara, so vil eg lækna þeirra Misfelle aptur, eg vil giarnann elska þa, þaa skal mijn Reide sviptast fraa þeim, seger DRottenn, Hos. 14. Þaa verdur hann ydur eitt Skiool fyrer Stoorvidrenu, nær Vijkingarner Olmast sem annad Hretvidre vid Hwss-Vegg, Es. 25. Jhuged:

2. Ad

2. Ad a Vetrenum falla Avexterner af Triænum; Menn vita þo, ad þaug behallda lenge Volnum, og eiga Von til ad bloomgast aptur med Sumrenu. Þo þier hafid Bloomann i Verolldenne, og sieud sem þurr Stofn, þa lated ydur þad ecke mislijka; J þvi er ecke ydar Hroos, ad þier hafid allt þad sem Heimurenn kallar Fegurd og Fullsælu; Hinn Vijse hroose sier ecke af sijnum Vijsdoome, hinn Ofluge hroose sier ecke af sijnu Afle, hinn Rijke hroose sier ecke af sijnum Rijkdoome, helldur hver ed vill sier hroosa, hann hroose sier af þvi ad hann vite og þecke, þad eg sie DRottenn, sa sem ad giøre Myskunsemena, Doomenn og Rettvijsena a Jordu, Jer. 9. Læted ydur þad nægia, ad þier eiged Von til ad verda blomleger i Himnarijke, og vited, ad i DRottne er allt ydar Hroos, og hver hann hroosar sier, hañ hroose sier i DRottne, 2. Cor. 11. Hvad er kostulegra fyrer ydur, enn ad verda druckner af Nægdar Giædum hanns Hwss? Ps. 36. Hvad er fegra enn ad lioома sem Sool i Rijke ydar Fødurs? Matth. 13. Þad er noog Æra, nær þier i þeirre nyu Jerusalem verded Adal-Kvister Guds Rootsetningar, honum til Dyrdar, Es. 60. Jhuged:

3. Ad a Vetrenum, verda Grøsen føl og visenn. Þad er ydur eitt Minnes-Teikn uppa ydar Afgang, þvi Gud lætur Mennena burtkijda, lijka sem Gras, þad er snarlega upp-

visnar, Ps. 90. Folked er Heyed, Heyed þad uppþornar, Blomstred visnar, Es. 40. Hvørsu verdur Manneskiunnar Holld urlijtande, nær sæ kallde Daudanns Vetur yser hana kemur? Verdur þad ecke folt og bleikt Lijk? Hverfur ecke oll þess Fegurd i einu, hvørsu frijdt sem þad hefur vered? Ef þier þar til þenked hvort Sinn sem þier lijted þaug folnudu Grøsen med ydar Augum, mundud þier af sijseldre Umþenking ydar Vidskilnadar, forsiælare verda; Hvør sem stolt-hiartadur er, og þykest siælfum sier fullnoogur um alla Hlute, hann hygge þar ad; Hvør sem odrum fremre þykest æ medal Mannanna Barna, hann hygge þar ad; Hvør sem þykest nockud vera, þar hann er þo eckert, hann hygge þar ad; Hvør sem sier sinn Næunga þannig folna, hann hygge þar ad; Hyge þar aller ad, so sem þeir ed hafa Skilningsfulla Sæl, uppæ þad, ad þier deyed ecke lijka sem Fenadur, Ps. 49. Ihuged;

4. Ad æ Vetrenum er Vedurættan kolld, þo hefur Gud af sinne Giædsku, gefed Mønnum Klædnadenn til Medals moote Kuldanum, sieu Klæden sliten, skyla þaug ecke so vel, og slitna meira sieu þaug ecke bætt; Hvørs Umþenking, ydur mæ koma til ad minnast Orda Salomons, er hann seger: Hvør einn vondu Hiarta kvedur Kvæde, þad er lijka sem slited Fat um Vetur, Prov. 25. Hann syner þar med, ad ef nockur vill kienna gott, þeim sem vond-hiartadur er,

þæ

þá verde hann verre vid þad, so sem þá einn i Ovedrenu brwkar slited Fat, enn vill ei bæta þad, þá verdur þad verra; Gioreſt ecke so linder, helldur, nær þeir heyred goodar Kienningar, þá æſetied ydur ad batna þar vid, þvi ſæll er ſá sem vaker, og vardveiter ſijn Klæde, so hann gange eige nakenn, so ad ei ſiaiſt hañs Oſoome, Apoc. 16. Setied þann Gieſt fyrer ydar Hugſkots-Siooner, sem vantade Brwdkaups Klæded, og læted hann vera ydur til Vidvorunar, ad þier ecke med honum, kaſtader verded i hin ytſtu Myrkur, þar ed vera mun Op og Tañagnyſtran, Matth. 22. helldur ad þier fylled þeirra Flock, sem ſijn Klæde varveitt hafa þveigenn og hvijtfægud i Bloode Lambſens, sem uñſkrydder eru hvijtum Skrwda og Palma-Vidur i þeirra Houdum, Apoc. 7. Jhuged:

5. Ad æ Vetrenum frioſa Votnen, þad ſkal vera ydur Ordſok til ad þenkia uñ þañ andlega Vetur, þvi þo rennande Votn flioote af Jeruſalem bæde Sumar og Vetur, Zach. 14. sem eru Nædar-Straumar Guds Orda, þá er sem þaug frioose, nær þau koma so langt, ad þaug renna ſkule allt inn ad Hiortum þeirra Manna, i hvorium þaug ſá ecke ad hafa ſijna Verkan, vegna þeſs Froſts sem þar er fyrer, hvad ed formerkeſt einkum æ þeſſum Tijmum, æ hvorium Ræanglæted yfergnæfer, og af þvi koolnar Kiærleikur margra, Matth. 24. Kiærleikurenn, sem þo er hvad meſt hrooſad i Guds

 Orde,

Orde, fyrer hvorn Trwen verkar kroptuglega, næde hann heitur ad vera. Gud giæfe eingenn hitte æ þann Vetur, æ hvorium Manneskian fyrer þad hun elskar Ræangletед, vill ecke læta sig leingur verma med þessu Vatne, yfer hvorsu Gud so hardlega klagar, og seger: Þar er eingenn Trw, eingenn Kiærleike, eckert Guds Ord i Landenu, Hos. 4. Þad er sem Guds Ord sie eckert i Tillite til Mannanna, þegar eingenn vill hlyda þvi, þegar bæde vantar Trwna og Kiærleikann, sem eru þeir hellstu Hluter, er Guds Ord skal verka i Mannenum; Þvi til hvørs mæ þad þæ gagna annars, enn ad hann hafe þann sem hann dæmer æ effta Dege? Joh. 12. nema þad verke i hønum Umvendanena, so ad hann æ ny, ødlest Trwna og Kiærleikann; Hygged þvi ad Orde Drottenns, sem hann seger: Mal. 1. Em eg nu Fader, hvar er þæ minn Heidur? Er eg Herrann, hvar Ottast Menn mig? Og so þetta sie ydur til einnrar Aminningar, þæ hafed enn Ræad Christi, og bidied ad ydar Flootte verde ei um Vetur, ad Gud take burt þad Stein-Hiartad, wr ydru Briooste, og gefe ydur eitt kiotlegt Hiarta, Ezech. 11. Adur enn ydar Hiarta olldunges forhardnad verdur, og so stock frosed, ad þad kann ecke aptur þydt ad verda, ad hann verme ydar Hiarta og þydt giøre med Vøkvan sinnar Ræadar, so þier i Trwne øfluger, og i Kiærleikanum brennande verded

med

med Stoduglynde allt til Enda; Hlyded hanns Orde, og medann þier heyred þad, þaa þecked ydar Vitiunar Tijma ad vera yferstandande; Hallded ecke hanns Ord Smaamune vera, helldur, verked ydar Saaluhiaalp med Ugg og Otta, epter Bode Pauls, Phil. 2. Heyred hvad DRottenn seger: Mich. 6. Þu Manneskia, þad er þier sagt hvad gott er, og hvad DRottenn heimter af þier, sem er, ad hallda Guds Ord, og hafa Kiærleika og lijtelæcka þig fyrer þijnum Gude, og aptur, hvor sem Ottast hañs Nafn, honum skal gaanga vel. Ihuged:

6. Ad aa Vetrenum verda Grøsen swen og Onyt, og liggia einkis virdt under hvorre Hrijd, hvørsu søgur sem þaug hafa vered um Sumared, hvad ed er ein Samlijking uppaa þann eilijfa Vetur, sem byriast øpennberlega yfir þeim Ogudlegu, þegar þeim, med Smaan, uppriisnum, skipad verdur fraa Guds Auglite, aa þeim Dege DRotteñs, sem er yfer þeim hañs Reide-Dagur, Dagur Storms og Vindar, Dagur Myrkurs og Dimu, Dagur Skya og Þoku, Zoph. 1. Þaa verdur þeirra vitiad af DRottne med Stoorvidre, med Stormvinde og Ovedurs aattu, Es. 29. Þvi Stormvindur DRottenns mun koma med Grimd, og eitt hrædelegt Hretvidre mun falla yfir Hofud hinna Ogudlegu, Jer. 23. Þaa munu þeir ollu Hollde ad Vidurstyggingu verda, Es. 66. Hvør mun þaa geta umvendast og snwed sier til DRott-

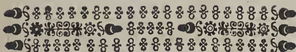
enns, þegar wte er ad syndga, þegar wte er ad ydrast, og eitt eilijft Straff er uppbyriad? Þar fyrer hafid enn þaa Raad Christi, og bidied ad ydar Flootte verde ei um̃ Vetur, ad sa kallde Kvala-Tijme eilijfra Pijsla, kome alldrei yfir ydur, aa hvorium þeir Ogudlegu verda aa Flootta rekner, fraa Guds sælu Auglites Sioon, og sa heñar alldrei þadañ af ad nioota. Christi Raad eru betstu Raad, hann kann ad keña Raad til þess, ad Menn frijest fraa Olucku hinna vondu Tijmanna, i hvors Hende Tijmarner eru; Hann seger: Bidied! Giored so eiñig, þier sem treysted uppaa Nafn eingietenns Guds Sonar, hvor ed sagt hefur: Hvors þier bidied Fodurenn i mijnu Nafne, þad mun hañ gefa ydur, Joh. 16. Og þad meira er, ad hañ mun sialfur bidia fyrer ydur sinn himneska Fodur, þvi þier hafid Arnadar-Mañ hiaa Fodurnum, JEsum Christum þann riettlaata, og hann same er Forlijkun fyrer vorar Synder, 1 Joh. 2. Þo þier ecke bænheyrest fyrer ydar Bæner, þaa samt fyrer hanns Forþenustu og Fyrerboon, bidied þvi i hanns Nafne, ad aller Tijmar farsælest ydur, med stodugre Trw um̃ Bænheyrsluna, hvad þier meged glader giora, af þvi ad þier eiged myskunsamann Gud fyrer miøg goodgiarnann Fodur, sem frelsa vill nær hann er aakalladur; Af þvi ad þier eiged saunnordañ Gud fyrer Fodur, hvors Ord øll eru Sannleikur; Af þvi ad þier eiged almaattugañ

ugann Gud fyrer Fodur, hvors hægre Hond ollu kann um̃ ad breyta, og þvi seger Frelsarenn i þessu H. Evangelio: Bidied! Ad hañ þar med kenne ydur, ad sa mœ med Glede bidia, sem œ viist ad fa þad hann um̃bidur.

O þu allra giædskurikaste HErra! Myskuna oss epter þinne mikelle Myskunseme, og lát oss finna Náð fyrer þinu Auglite; Gef oss bæde Vilia og Mátt, til ad flya til þin alla Tíma vors Lifs, og rek oss alldrei burt frá þier, hvørke þessa Heims nie annars, fyrer JEsu Christi Forþenustu saker, AMEN AMEN.

Sumar

Sumar Heilsan.

Kveden af Profastenum Sál.

Sr. H. E. S.

Ton, Hiartad Þánkar, ꝛc.

Salve Blooma Sumared rietta, Salve Dagurenn hlijr og vær, Salve Liooma Soolen metta, Salve Hagurenn nijr og kiær, Salve Fugla Saungur hijr, Salve Jardar Groodur dijr, Salve Hlijda Sælu Mynden, Salve þijda Kiælu Lynden.

2. Innſtu Dygda Akurlende, Avoxt hveñ ſære ſkiott, verde Stygda Vetrar Ende, Von og Trwen næreſt ſliott, Elſkan ſprette og Audmyktinn, og Andans riette Bloomenn hinn, þad Sumared innra ſølne eige, þo Sumared ytra ſølna meige.

3. DRotteñs Myſkun diwpuſt hylie, drijgdra vorra Synda Hæd, Sandkorn lijted ſem ad dylie, Sicafar Haſſins mæſta Æd, allar hiadne Araaſer, ſem Jſenn braadne, Glood fyrer, Angurs-Kiælan oll ſw hlijne, eiñs og Sool i Heide ſkijne.

4. DRottenns Smurda Sumar-Soomenn, ſijvaxande krijne hæatt, Chriſtur ſtyrke Kienne-

doomenn, so kunne vinna Diofuls Maatt, Valldstiett rate veralldlig, Vitskunnar þann retta Stig, Hußstiorn Biorg og Blessan fææ, best hvor sinnar Skylldu gææ.

5. Girding vor sie Guds Hiaalpræde, Groodrar Doggen JEsu Blood, Indes Blærenn, Andans Giæde, Orded DRottenns lyfi Þiood; Lækne ofs Sææren Lausnaranns, lauge Tææreñ dreyrug hanns, Sacramented Sææleña neste, sinn ei Hollded Vordenn breste.

6. Sumared Naadar so vier holldum, sijprijsande DRottenn Gud, ad Dyrdar Sumar aa efstu Olldum, ofs veitest med Hææ-Fognud, Sumar og Vetur sie þier Dyrd, Sumars og Vetrar HErrann skijrd, þig Vetur og Sumar vier aakollum, Vetur og Sumar Lykna ofs øllum.

Sumar Kvedia

Med sama Lag.

Far vel! Sumared faagad Blooma, Far vel! Dagurenn hlijr og vær, Far vel! Soolen full af Liooma, Far vel! Hagureñ dijr og kiær, Far vel! Saungureñ Fugla skijr, Far vel! Jardar Groodur nyr, Far vel! Hlijda fagra Myndeu, Far vel! þyda Vatna Lynden.

2. Innstu Dygda Akurlende, Avoxt sprotteñ geyme siñ, Sumar-Tryggda ei sie Ende, efle DRottenn Kiærleikinn; Von og Trwen vidhaldest, Vøkviñ Andans margfalldest, innra Vet-

Veturenn ei þad fierde, þo ytra Vetureñ Frost-
ed herde.

3. Mistred Synda fraa oss fære, fyrergesande
Astar Þeyr, so sem Vinda Blaastur bære, burtu
Sky, þau siaast ei meir; Augum Guds þad allt
sie fiær, sem Austred kemur ei Vestre nær, af-
maad Skrift sem eingenn reke, eins og Driften
Folldu þeke.

4: DRottenns Smurda grooe Giæde, sem
grænn Cedrus aa Vetrar Tijd, Kennedoomur-
enn kys eg stæde, sem kiarngood Vidsmiørs
Eiken frijd: Sw veralldlega Valldstiett sie, sem
Vøtnum nærre plantad Tre; Þo Hwssstioorn-
ena Þwugeñ þiaae, Þroska Palmavidarens næe.

5. Vort sie DRottenn Vetrar-Ræde, Vet-
rar-Svølun JEsu Blood, hanns Verdskulldan
Vetrar-Klæde, Vertar-Lioos hanns Orden
good, Vetrar-Lækniñg vor hanns Saar, Vet-
rar-Laug hañs dreyrug Taar, Vetrar-Fæda hañs
Velgiørningar, Vetrar-Ræda hañs Setningar,

6. Vetrar Vetrun vorre heitum, aa Vetre
Nauda, christner Meñ, i Vetrar Setrum var-
lega breytum, Vetureñ Dauda kemur señ, Vetur
og Sumar vere oss hiaa, saa Vetre og Sumre
stijra maa, hañ Vetur og Sumar vier aakollum,
hañ Vetur og Sumar lykne oss øllum.

Vers i Inngaungu Vetrar.

Kveden af Sr. S. J. S.

Ton, Sæler eru þeir aller nú.

Striids-Merke JEsu under enn, uppbyrium Vetur, christner Menn, audlega beriast eigum, sem herkner Striidsmeñ HErrauns þo, hvor fyrer oss a Krosse doo, uppgefast ecke meg-um: Verum trwer og vakande, vongooder ætiid bidiande, senn kemur Sigurvinning: J Fridar Einingu framgaungum, fyrer Varnar-Skiolld æ hofum, Christi Kross-Dauda Minning.

2. Vertu, JEsu, i Vetur med, verm og upplioома Saalar Bed, med þiinu Orde og Anda, reisa oss diiru Rettlæte, reidstu ei voru Dug-leyse, hiir virdstu hia oss standa, Orvænting-unne a burt hrind, eyd sem Sky-Flooka vorre Synd, daglegu deil oss Braude, saaluhiaalplega send þu Nægd, syndu i ollum Raunum Vægd, er þienar þiinum Saude.

3. Eg fel so endurleysta Ond, O sæte Gud! i þiina Hond, med ollu þvi er og orka, i Liifi, Deyd og Dóme bid, O Rottenn JEsu mier veittu Lid, briót Satans Bana-Forka; Hald þu mier JE-su hraust vid þig, HErra JEsu ei forlaat mig, gef mier vid þig ad þreya, laattu mig JEsu lifa þier, liika deya nær hiedañ fer, og syngia eiliift, Eja!

Vers i Utgaungu Vetrar.

Ton, O Gud vor Fader sem i H.

Himneska Fodurs Hiartagiædsku Hlyenden, yfir innra og ytra Mann, i Vetur sveim-ad hafa, oll Hægd og Blessan af hanns Hende er

er wtfloten, Nægten af Brunne Nædar-rann, nidur til vor sialfkrafa, midt i Þvi sem hann moodaum vier, Myſkun hanns ad oss ſtreymer: O! hvad Madur er Minnes-Þver, til Millde Guds valla dreymer, þo hiꝏ oss Daga alla er, sem Auga-Siꝏlldur geymer.

2. Yndæluſt JEſu Adſtod Þijn og Augna Vakt, vegſameſt bæde ꝏ Himne og hier, um̃ Heims giorvallar Byggder, Þier sie Hroos, Ær a, Hꝏtign, Vellde, Heidur, Magt, lofe Þig allt hvad i oss er, fyrer eilijfu Þijnar Tryggder, vere bleſſad Þitt Væ͏ngia Skiool, vel hefur Þad oss dugad, Þitt dijrmꝏta Sañleiks Ord oss Ol, eingenn Hormung feck bugad, O! Þu Rettlætes ſanna Sool, sie Þier æ um̃ oss hugad.

3. HErra JEſu, er Hryggda Vetur hærſtañ fannſt, og Freiſtinga Elen fꝏrleguſt, fyrer oss Synd-Þiakada, hvar med eilijfar Værder Sꝏlum vorum vannſt, og Hlyenden Sælu hagſtæd uſt, heimleid oss i Þier glada. Þo lijdum Skwrer Hryggda hier, HErra, verde Þinn Vilie, Þolennmooder gef Þreyum vier, Þiꝏningꝏ Tijmanns Bilie, enn eingenn Hlutur oss frꝏ Þier, O! JESU, JESU! ſkilie, AMEN.